

HELAMAN IN KIRJA

Kertomus nefiläisistä. Heidän sotansa ja taistelunsa ja eripuraisuutensa, sekä monien pyhien profeettojen profetiat ennen Kristuksen tulemista Helamanin, Helamanin pojan, muistiinpanojen mukaan, sekä hänen poikiensa muistiinpanojen mukaan hamaan Kristuksen tulemiseen asti. Ja myös monet laamanilaiset kääntyvät. Kertomus heidän kääntymisestänsä. Kertomus laamanilaisten vanhurskaudesta ja nefiläisten jumalattomuudesta ja kauhistuksista Helamanin ja hänen poikiensa muistiinpanojen mukaan hamaan Kristuksen tulemiseen asti, joita muistiinpanoja sanotaan Helamanin kirjaksi jne.

1 LUKU

Pahoranin pojat kiistelevät tuomarinstuimesta. Kiiskumen murhaa Pahoran II:n. Koriantumr, nefiläinen luopio. Sarahemla miehitetään ja vallataan takaisin.

1. Ja nyt, katso, tapahtui Nefin kansan tuomarien hallituskauden neljännenkymmenennen vuoden alussa, että nefiläisten keskuudessa alkoi ilmetä muuan vakava vaikeus.
2. Sillä katso, Pahoran oli kuollut ja mennyt kaiken maailman tietä, ja niin syntyi ankara kiista siitä, kuka niistä veljeksistä, jotka olivat Pahoranin poikia, saisi haltuunsa tuomarinstuimen.
3. Ja nämä ovat niiden nimet, jotka kiistelivät tuomarinstuimesta ja jotka saivat myös kansan kiistelemään: Pahoran, Paanki ja Pakumeni.
4. Mutta nämä eivät ole kaikki Pahoranin pojat, (sillä hänellä oli niitä useita), vaan nämä ovat ne, jotka kiistelivät tuomarinstuimesta; niin kansa heidän takiansa jakautui kolmeen leiriin.
5. Kuitenkin tapahtui, että Pahoran valittiin kansan mielipiteen mukaan Nefin kansan ylimmäiseksi tuomariksi ja hallitsijaksi.
6. Ja tapahtui, että kun Pakumeni näki, että hän ei voinut saada tuomarinstuinta, hän yhtyi kansan mielipiteeseen.
7. Mutta katso, Paanki ja se osa kansasta, joka halusi, että hänestä tulisi heidän hallitsijansa, oli suuresti vihoissaan; sen tähden hän aikoi yllyttää noita ihmisiä nousemaan kapinaan veljiänsä vastaan.
8. Ja katso, tapahtui hänen ollessaan aikeissa tehdä tämän, että hänet otettiin kiinni ja tutkittiin kansan mielipiteen mukaisesti ja tuomittiin kuolemaan, sillä hän oli noussut kapinaan ja yrittänyt tuhota kansan vapauden.
9. Kun nyt ne, jotka olisivat halunneet hänet hallitsijakseen, näkivät, että hänet oli tuomittu kuolemaan, he vihastuivat, ja katso, he lähettivät erään Kiiskumenin Pahoranin tuomarinstuimen luo ja murhasivat Pahoranin hänen tuomarinstuimella istuessaan.
10. Ja Pahoranin palvelijat ajoivat häntä takaa, mutta katso, niin joutuisa Kiiskumenin pako oli, ettei yksikään pystynyt häntä tavoittamaan.
11. Ja hän meni niiden luokse, jotka olivat hänet lähettäneet, ja he tekivät kaikki liiton, vanhoen ikuisen Luojaansa kautta, etteivät he kenellekään kertoisi, että Kiiskumen oli murhannut Pahoranin.
12. Sen tähden Kiiskumenia ei tunnettu Nefin kansan keskuudessa, sillä hän oli valepuvussa sillä hetkellä, kun hän murhasi Pahoranin. Ja Kiiskumen ja hänen joukkonsa, joka oli tehnyt liiton hänen kanssaan, sekaantuivat kansan keskuuteen, niin ettei heitä kaikkia voitu löytää, mutta jokainen, joka löydettiin, tuomittiin kuolemaan.
13. Ja katso, Pakumeni valittiin nyt kansan mielipiteen mukaan kansan ylimmäiseksi tuomariksi ja hallitsijaksi hallitsemaan veljensä Pahoranin sijaan; ja se tapahtui hänen oikeutensa mukaan. Ja kaikki tämä tapahtui tuomarien hallituskauden neljäntenäkymmenentenä vuonna; ja se päättyi.
14. Ja tapahtui tuomarien hallituskauden neljäntenäkymmenentenä ensimmäisenä vuonna, että laamanilaiset olivat koonneet suunnattoman suuren sotajoukon, aseistaen sen miekoin, käyrämiekoin, jousin, nuolin, päänsuojuksin ja rintahaarniskoin ja kaikenkaltaisin suojalevyjin.
15. Ja he tulivat jälleen aloittaakseen taistelun nefiläisiä vastaan. Ja heitä johti mies, jonka nimi oli Koriantumr; ja hän oli Sarahemlan jälkeläinen ja hän oli nefiläisistä eronnut luopio; ja hän oli iso ja väkevä mies.
16. Sen tähden laamanilaisten kuningas, jonka nimi oli Tuubalot ja joka oli Ammoronin poika, arveli, että Koriantumr väkevä mies kun oli, saisi pidetyksi puolensa nefiläisiä vastaan voimansa samoin kuin suuren viisautensa avulla, niin että hän lähettämällä tämän miehen nefiläisiä vastaan saisi nämä valtaansa -
17. sen tähden hän yllytti heitä vihaan ja kokosi sotajoukkonsa ja määräsi Koriantumrin niiden johtajaksi ja käski niiden kulkea Sarahemlan maahan taistelemaan nefiläisiä vastaan.
18. Ja tapahtui, että Sarahemlan maassa ei kiistojen paljouden ja monien hallitusvaikeuksien tähden ollut pidetty riittävästi vartiomiehiä, sillä he olivat luulleet, etteivät laamanilaiset uskaltaisi tulla heidän maidensa sydämeen hyökätäksensä Sarahemlan suuren kaupungin kimppuun.
19. Mutta tapahtui, että Koriantumr monilukuisen sotajoukkonsa kärjessä kulkien hyökkäsi kaupungin asukkaiden kimppuun, ja niin ylen nopeasti he etenivät, etteivät nefiläiset ennättäneet koota sotajoukkojansa.
20. Sen tähden Koriantumr löi maahan kaupungin portilla olevan vartion ja meni kaikkine sotajoukkoinensa kaupunkiin, ja he surmasivat jokaisen, joka vastusti heitä, niin että he saivat koko kaupungin haltuunsa.

21. Ja tapahtui, että Pakumeni, joka oli ylimmäinen tuomari, pakeni Koriantumrin tieltä aina kaupungin valleille saakka. Ja tapahtui, että Koriantumr heitti hänet vallia vasten, niin että hän kuoli. Ja niin päättyivät Pakumenin päivät.
22. Ja kun Koriantumr nyt näki, että Sarahemlan kaupunki oli hänen vallassaan ja että nefiläiset olivat paenneet heitä ja saaneet surmansa ja joutuneet kiinni ja vankeuteen ja että hän oli saanut vallatuksi koko maan voimakkaimman linnoituksen, hän kävi mieleltään niin rohkeaksi, että hän aikoi ruveta taistelemaan koko maata vastaan.
23. Eikä hän viipynyt Sarahemlan maassa, vaan lähti liikkeelle mukanaan suuri sotajoukko Runsaudenkaupunkia kohti; sillä hänen aikomuksenaan oli raivata itselleen miekalla tie saadakseen haltuunsa maan pohjoisosat.
24. Ja otaksuen, että heidän voimakkaimmat joukkonsa olivat maan keskustassa, hän lähti liikkeelle antamatta heille aikaa kokoontua suuriksi joukoiksi; ja tällä tavoin he kävivät heidän kimppuunsa ja löivät heidät maahan.
25. Mutta katso, tämän Koriantumrin kulun johdosta maan keskustan halki pääsi Moroniha heihin nähden paljon suotuisampaan asemaan huolimatta nefiläisten kärsimästä suuresta mieshukasta.
26. Sillä katso, Moroniha oli arvellut, etteivät laamanilaiset uskaltaisi tulla maan keskusta, vaan hyökkäisivät ylt'ympäri rajoilla olevia kaupunkeja vastaan, kuten he olivat tähänkin saakka tehneet; sen tähden Moroniha oli määrännyt heidän vahvat sotajoukkonsa puolustamaan noita kohtia rajoilla, eri puolilla.
27. Mutta katso, laamanilaiset eivät peljänneet, kuten hän oli toivonut, vaan he olivat tulleet maan keskusta ja vallanneet pääkaupungin, joka oli Sarahemlan kaupunki, ja etenivät maan keskeisimpien seutujen halki, pannen kansan, sekä sen miesten, naisten että lasten keskuudessa, toimeen suuren verilöylyn ja ottaen haltuunsa paljon kaupunkeja ja paljon linnoituksia.
28. Mutta havaittuaan tämän Moroniha heti lähetti Lehin sotajoukko mukanaan kiertoliikkeellä heitä vastaan, ennen kuin he ennättäisivät Runsaudenmaahan.
29. Ja näin hän teki; ja hän pysäytti heidät, ennen kuin he ehtivät Runsaudenmaahan, ja hyökkäsi heidän kimppuunsa, niin että he alkoivat kerääntyä takaisin kohti Sarahemlan maata.
30. Ja tapahtui, että Moroniha pysäytti heidän perääntymisensä ja hyökkäsi heidän päällensä, niin että syntyi tavattoman verinen taistelu; paljon miehiä sai surmansa, ja surmansa saaneiden joukosta tavattiin myös Koriantumr.
31. Ja nyt katso, laamanilaiset eivät voineet perääntyä mihinkään suuntaan, eivät pohjoiseen eivätkä etelään, eivät itään eivätkä länteen, sillä nefiläiset olivat saartaneet heidät joka puolelta.
32. Ja näin Koriantumr oli syössyt laamanilaiset nefiläisten keskelle, niin että he olivat nefiläisten vallassa, ja hän itse oli saanut surmansa, ja laamanilaiset antautuivat nefiläisten käsiin.
33. Ja tapahtui, että Moroniha otti Sarahemlan kaupungin jälleen haltuunsa ja käski päästää vangiksi otetut laamanilaiset rauhassa lähtemään maasta.
34. Ja näin päättyi tuomarien hallituskauden neljäskymmenes, ensimmäinen vuosi.

2 LUKU

Helaman II valitaan ylimmäiseksi tuomariksi. Kiiskumen surmataaan. Salaisia liittoja. Gaadian-tonin rosvot.

1. Ja tapahtui tuomarien hallituskauden neljäntenäkymmenentenä toisena vuonna, sen jälkeen kun Moroniha oli palauttanut rauhan nefiläisten ja laamanilaisten välille, ettei ollut yhtäkään, joka olisi voitu saada tuomarinistuimelle; sen tähden kansan keskuudessa jälleen alkoi syntyä kiistaa siitä, kuka tuomarinistuimelle nousisi.
2. Ja tapahtui, että Helaman, joka oli Helamanin poika, valittiin kansan mielipiteen nojalla tuomarinistuimelle.
3. Mutta katso, Kiiskumen, joka oli murhannut Pahoranin, väijyi Helamaninkin henkeä; ja häntä tukivat hänen salaliittolaisensa, jotka olivat antaneet lupauksen, ettei kukaan saisi tietää hänen pahuudestaan.
4. Sillä oli muuan Gaadian-ton, joka oli ylen taitava käyttämään runsaita sanoja ja pystyi myös kavalasti suorittamaan salaisia murhatekoja ja rosvouksia; sen tähden hänestä tuli Kiiskumenin joukkion johtaja.
5. Sen tähden hän lupasi heille sekä Kiiskumenille mielevin sanoin, että jos he asettaisivat hänet tuomarinistuimelle, hän määräisi joukkoonsa kuuluvat asetettaviksi määrääville ja arvovaltaisille paikoille kansan keskuuteen; sen tähden Kiiskumen tavoitteli Helamanin henkeä.
6. Ja tapahtui hänen lähtiessään tuomioistuinta kohti Helamania surmaamaan, että eräs Helamanin palvelijoista, joka oli ollut yöllä ulkona ja oli salapuvussa esiintyen saanut kuulla niistä suunnitelmista, joita tämä joukkio oli laatinut Helamanin surmaamiseksi - ja tapahtui, että hän tapasi Kiiskumenin ja antoi hänelle merkin; sen tähden Kiiskumen ilmaisi hänelle, mikä hänen aikeensa oli, pyytään häntä johdattamaan hänet tuomioistuimelle, jotta hän saisi Helamanin murhatuksi.
8. Ja kun Helamanin palvelija oli saanut tietää kaikki Kiiskumenin aikeet ja kuinka hänen tarkoituksensa oli murhaaminen ja että kaikkien hänen liittoonsa kuuluvien tarkoituksena oli murhaaminen, rosvoaminen ja vallan tavoittelu (ja tämä oli heidän salainen suunnitelmansa ja heidän yhteinen hankkeensa), Helamanin palvelija sanoi Kiiskumenille: Menkäämme tuomioistuimen luo.
9. Ja tämä oli suuresti Kiiskumenin mieleen, sillä hän luuli saavansa aikeensa toteutetuksi; mutta katso, heidän ollessaan menossa tuomioistuimen luo Helamanin palvelija pisti Kiiskumena sydämeen, niin että hän kaatui ääntä päästämättä kuoliaana maahan. Ja palvelija juoksi ilmoittamaan Helamanille kaiken, mitä oli nähnyt ja kuullut ja tehnyt.
10. Ja tapahtui, että Helaman lähetti ottamaan kiinni tätä rosvo- ja salamurhaajajoukkiota, jotta siihen kuuluvat saataisiin mestatuksi lain mukaan.

11. Mutta katso, kun Gaadianton oli havainnut, ettei Kiiskumen palannut, hän pelkäsi henkeään, minkä tähden hän käski joukkonsa seurata itseään. Ja he pakenivat maasta salaa erämaahan; ja kun Helaman lähetti ottamaan heitä kiinni, ei heitä sen tähden voitu mistään löytää.
12. Ja enemmän tästä Gaadiantonista puhutaan myöhemmin. Ja näin päättyi Nefin kansan tuomarien hallituskauden neljäskymmenes toinen vuosi.
13. Ja katso, tämän kirjan lopussa te saatte nähdä, että tämä Gaadianton aiheutti Nefin kansan kukistumisen, jopa melkein sen täydellisen tuhon.
14. Katso, minä en tarkoita Helamanin kirjan loppua, vaan minä tarkoitan Nefin kirjan loppua, josta kirjasta minä olen ottanut koko sen kertomuksen, jonka olen kirjoittanut.

3 LUKU

Muutot pohjoiseen jatkuvat. Suurten vetten maa. Sementtirakennuksia. Paljon muistiinpanoja tehdään. Helamania seuraa Nefi, hänen poikansa.

1. Ja nyt tapahtui tuomarien hallituskauden neljäntenäkymmenentenä kolmantena vuonna ettei Nefin kansan keskuudessa ollut mitään kiistaa, ottamatta lukuun kirkon piirissä ilmennyttä vähäistä ylpeyttä, mikä synnytti kansan keskuudessa jonkin verran erimielisyyttä, mutta nämä asiat saatiin järjestykseen neljännekymmenennen kolmannen vuoden lopulla.
2. Eikä neljännekymmenennen neljännen vuoden aikana ollut mitään riitaisuutta kansan keskuudessa; eikä ollut paljon riitaisuutta neljäntenäkymmenentenä viidentenäköön vuonna.
3. Ja tapahtui neljäntenäkymmenentenä kuudentena vuonna, että oli paljon riitaisuutta ja eripuraisuutta: sinä vuonna sangen monet lähtivät Sarahemlan maasta ja menivät pohjoisenpuoleiseen maahan ottaakseen sen perintömaaksensa.
4. Ja he vaelsivat perin pitkän matkan päähän, kunnes saapuivat suurten vetten ja monien virtojen äärelle.
5. Ja he hajaantuivat kaikkialle maahan, kaikkiin sen niihin osiin, joita ei ollut autioitettu ja ryöstetty paljaaksi rakennuspuusta, sillä maa oli aikaisemmin ollut monien asukkaiden hallussa.
6. Silti maa ei ollut ainoaltakaan osaltaan autio, paitsi rakennuspuun suhteen, mutta sen suuren hävityksen takia, joka oli tullut maassa aikaisemmin asuneen kansan osaksi, sitä sanottiin autioksi.
7. Ja koska tämän maan alueella oli vain vähän rakennuspuuta, tuli niistä, jotka muuttivat sinne, perin taitavia sementin käyttäjiä; sen tähden he rakensivat talot, joissa he asuivat, sementistä.
8. Ja tapahtui, että he lisääntyivät ja levittäytyivät ja menivät etelänpuoleisesta maasta pohjoisenpuoleiseen maahan ja levisivät niin suuresti, että alkoivat peittää koko maan etelässä olevasta merestä pohjoisessa olevaan ja lännessä olevasta merestä idässä olevaan mereen.
9. Ja pohjoisenpuoleisessa maassa oleva kansa asui teltoissa ja sementistä rakennetuissa taloissa, ja he jättivät kaikenlaiset maasta nousevat puut rauhaan, jotta ne kasvaisivat suuriksi ja he aikanaan saisivat rakennuspuuta talojensa varten, kaupunkejansa, temppeleitänsä, synagogiansa ja pyhäkköjensä varten sekä kaikenkaltaisia rakennuksia varten.
10. Ja tapahtui rakennuspuun ollessa pohjoisenpuoleisessa maassa perin harvinaista, että sinne lähetettiin sitä paljon laivoilla.
11. Ja niin pohjoisenpuoleisessa maassa olevan kansan kävi mahdolliseksi rakentaa monta kaupunkia sekä puusta että sementistä.
12. Ja tapahtui, että suuri joukko Ammonin kansaa, joka oli syntyperältään laamanilaisia, myös lähti tähän maahan.
13. Ja monet tähän kansaan kuuluvat ovat kirjoittaneet monia aikakirjoja tämän kansan toimista, ja ne ovat yksityiskohtaiset ja hyvin laajat.
14. Mutta katso, sadattakaan osaa tämän kansan toimista, kertomusta laamanilaisista ja nefiläisistä, heidän sodistaan ja taisteluistaan, eripuraisuudestaan, saarnatoimistaan ja profetioistaan, heidän merenkulusta ja laivanrakennustoiminnastaan, heidän temppeleliensä, synagogiensa ja pyhäkköjensä rakentamisesta, heidän vanhurskaudestaan ja jumalattomuudestaan, heidän murhatoimistansa, rosvouksistansa ja ryöstöistänsä sekä kaikenlaisista kauhistuksistansa ja haureuksistansa, ei voida saada mahtumaan tähän kirjaan.
15. Mutta katso, on paljon kaikenkaltaisia kirjoja ja muistiinpanoja, ja niitä ovat pääasiassa nefiläiset kirjoittaneet.
16. Ja nefiläiset ovat luovuttaneet ne polvesta toiseen, aina siihen saakka, kunnes he ovat langenneet syntiin, ja heitä on murhattu, ryöstetty, vainottu ja karkoitettu, surmattu, hajotettu maan ääriin, ja he ovat sekaantuneet laamanilaisiin, niin että heitä ei enää sanota nefiläisiksi, koska he ovat muuttuneet jumalattomiksi, raoiksi ja julmiksi, - koska he ovat muuttuneet laamanilaisiksi.
17. Ja nyt minä jälleen palaan kertomukseeni; se siis, mistä olen puhunut, oli tapahtunut sen jälkeen kun oli ollut suuria riitaisuuksia ja kapinoita ja sotia ja eripuraisuutta Nefin kansan keskuudessa.
18. Tuomarien hallituskauden neljäskymmenes kuudes vuosi päättyi;
19. ja tapahtui, että maassa vallitsi suuri riitaisuus vielä neljäntenäkymmenentenä seitsemäntenäkin vuonna, samoin kuin neljäntenäkymmenentenä kahdeksantena vuonna.
20. Kuitenkin Helaman hoiti tuomarintehtäviä oikeudenmukaisesti ja tasapuolisesti; hän piti vaarin Jumalan säädösten ja oikeuksien ja käskyjen noudattamisesta, ja hän teki alati sitä, mikä oli oikein Jumalan silmissä, ja hän vaelsi isänsä teitä, niin että hän menestyi maassa.
21. Ja tapahtui, että hän sai kaksi poikaa. Vanhemmalle hän antoi nimeksi Nefi ja nuoremmalle nimen Lehi. Ja he alkoivat varttua Herrassa.

22. Ja tapahtui, että sodat ja riitaisuudet alkoivat vähitellen hävitä Nefin kansan keskuudesta Nefin kansan tuomarien hallituskauden neljännenkymmenennen kahdeksannen vuoden loppupuolella.
23. Ja tapahtui tuomarien hallituskauden neljäntenäkymmenentenä yhdeksäntenä vuonna, että pysyvä rauha oli saatu vakiinnutetuksi maahan, ainoastaan niitä salaisia liittoutumia lukuunottamatta, joita Gaadion-rosvo oli perustanut maan tiheimmin asuttuihin osiin, mutta joista ne, jotka olivat hallituksen johdossa, eivät tuona aikana tienneet; sen tähden heitä ei hävitetty maasta.
24. Ja tapahtui tänä samana vuonna, että kirkolla oli erinomaisen suuri menestys, niin että tuhansia liittyi kirkkoon, ja heidät kastettiin parannukseen.
25. Ja niin suuri kirkon menestys oli, ja niin moninaiset olivat ne siunaukset, jotka kansan päälle vuodatettiin, että ylipapit ja opettajatkin olivat ylen hämmästyksissään.
26. Ja tapahtui, että Herran työllä oli menestystä niin että paljon sieluja, jopa kymmenintuhansin, kastettiin, ja he liittyivät Jumalan kirkkoon.
27. Tästä me voimme nähdä, että Herra on armollinen kaikille, jotka vilpittömin sydämin avuksensa huutavat hänen pyhää nimeänsä.
28. Tästä me näemme, että taivaan portti on avoinna kaikille, kaikille niille, jotka uskovat Jeesuksen Kristuksen, Jumalan Pojan, nimeen.
29. Me näemme, että kaikki, jotka haluavat, voivat ottaa vaarin Jumalan sanasta, joka on elävä ja voimallinen, joka on lyövä hajalle kaikki perkeleen kavalat paulat ja juonet ja johdattava Kristuksen ihmisen suoraa ja kaitaa tietä myöten iankaikkisen onnettomuuden juovan ylitse, joka on valmistettu nielemään jumalattomat kitaansa -
30. ja on johdattava heidän sielunsa, heidän kuolemattomat sielunsa Jumalan oikealle puolelle taivaan valtakuntaan, istumaan Aabrahamin ja Iisakin ja Jaakobin ja kaikkien meidän pyhien isiemme pariin, mistä meidän ei enää tarvitse pois lähteä.
31. Ja tänä vuonna Sarahemlan maassa vallitsi yhtämittäinen riemu ja samoin kaikilla sitä ympäröivillä seuduilla, koko siinä maassa, joka oli nefiläisten hallussa.
32. Ja tapahtui, että loppuosan neljättäkymmenettä yhdeksättä vuotta vallitsi rauha ja erittäin suuri ilo; ja myös tuomarien hallituskauden viidentenäkymmenentenä vuonna vallitsi yhtämittäinen rauha ja suuri ilo.
33. Ja myös tuomarien hallituskauden viidentenäkymmenentenä ensimmäisenä vuonna vallitsi rauha, paitsi sitä, että ylpeys alkoi saada jalansijaa kirkossa - ei Jumalan kirkossa, vaan niiden ihmisten sydämissä, jotka julistivat kuuluvansa Jumalan kirkkoon -
34. ja heidän ylpeytensä kasvoi niin suureksi, että he alkoivat vainota monia veljiänsä. Ja tämä oli suuri synti, josta oli seurauksena, että nöyrempi kansanosa joutui kärsimään suurta vainoa ja käymään läpi monien ahdistusten.
35. Siitä huolimatta he paastosivat ja rukoilivat usein, ja nöyryydessään he tulivat yhä väkemmiksi ja kävivät yhä lujemmiksi uskossa Kristukseen, mikä täytti heidän mielensä ilolla ja lohdulla ja puhdisti ja pyhitti heidän sydämensä, mikä pyhitys johtui siitä, että he omistivat sydämensä Jumalalle.
36. Ja tapahtui, että viideskymmenes toinenkin vuosi päättyi rauhan vallitessa, ottamatta lukuun sitä ylen suurta ylpeyttä, mikä oli saanut sijaa ihmisten sydämissä; ja tähän oli syynä heidän ylen suuri rikkautensa ja heidän vaurautensa maassa; ja sitä lisääntyi heille päivä päivältä.
37. Ja tapahtui tuomarien hallituskauden viidentenäkymmenentenä kolmantena vuonna, että Helaman kuoli, ja hänen vanhin poikansa Nefi alkoi hallita hänen asemestansa. Ja tapahtui, että hän täytti tuomarinviran oikeudenmukaisesti ja tasapuolisesti; hän piti Jumalan käskyt ja vaelsi isänsä teitä.

4 LUKU

Laamanilaiset tekevät jälleen hyökkäyksen Sarahemlan maahan. Kaupunki vallataan. Nefiläiset karkoitetaan Runsaudenmaahan. Moroniha linnoittaa tien. Jumalattomuutensa heikentäminä nefiläiset eivät pääse voitolle.

1. Ja tapahtui viidentenäkymmenentenä neljäntenä vuonna, että kirkossa esiintyi paljon eripuraisuutta, ja myös kansan keskuudessa syntyi riita, joka johti paljon verenvuodatuksiin.
2. Ja kapinallinen puoli kukistettiin ja karkoitettiin maasta, ja he menivät laamanilaisten kuninkaan luokse.
3. Ja tapahtui, että he yrittivät yllyttää laamanilaisia sotaan nefiläisiä vastaan; mutta katso, laamanilaiset pelkäsivät ankarasti, niin että he eivät olleet halukkaita kallistamaan korvaansa noiden luopioiden sanoille.
4. Mutta tapahtui tuomarien hallituskauden viidentenäkymmenentenä kuudentena vuonna, että nefiläisten puolelta meni luopioita laamanilaisten puolelle; ja heidän onnistui yhdessä niiden muiden kanssa yllyttää heidät vihaan nefiläisiä vastaan ja koko sen vuoden he varustautuivat sotaan.
5. Ja viidentenäkymmenentenä seitsemäntenä vuonna he tulivat taistelemaan nefiläisiä vastaan, ja he alkoivat kuoleman työn; ja niin heidän onnistui tuomarien hallituskauden viidentenäkymmenentenä kahdeksantena vuonna saada haltuunsa Sarahemlan maa sekä kaikki maat aina siihen maahan saakka, joka oli lähellä Runsaudenmaata.
6. Ja nefiläiset ja Moronihan sotajoukot karkoitettiin aina Runsaudenmaahan asti.
7. Ja siellä he rakensivat linnoituksia laamanilaisia vastaan läntisestä merestä aina itäiseen mereen saakka; ja sen matkan taivalttaminen vei nefiläiseltä yhden päivän ajan, ja sen välin he olivat linnoittaneet ja sille sijoittaneet sotajoukkonsa puolustaaksensa pohjoispuoleista maata;
8. ja näin nuo nefiläis-luopiot laamanilaisten monilukuisen sotajoukon avulla olivat saaneet haltuunsa kaikki nefiläisten omistamat eteläpuoleisessa maassa olevat maa-alueet. Ja kaikki tämä tapahtui tuomarien hallituskauden viidentenäkymmenentenä kahdeksantena ja yhdeksäntenä vuonna.

9. Ja tapahtui tuomarien hallituskauden kuudentenakymmenentenä vuonna, että Moronihalla oli joukkoineen menestystä, niin että hän sai monia osia maasta haltuunsa; monta kaupunkia, jotka olivat joutuneet laamanilaisten käsiin, he saivat takaisin valla-tuksi.
10. Ja tapahtui tuomarien hallituskauden kuudentenakymmenentenä ensimmäisenä vuonna, että he saivat vallatuksi takaisin puolet kaikista maa-alueistansa.
11. Eikä tätä nefiläisten suurta tappiota eikä heidän osaksensa tullutta suurta verilöylyä olisi tapahtunut, ellei sen olisi täytynyt tulla heidän jumalattomuutensa ja heidän kauhistuk-sensa tähden, joka vallitsi heidän keskellensä; ja sitä oli niidenkin keskuudessa, jotka julistivat kuuluvansa Jumalan kirkkoon.
12. Ja näin oli heidän sydäntensä ylpeyden tähden, heidän suunnattoman rikkautensa täh-den, ja koska he sortivat köyhiä, kieltäen ravintonsa nälkäisiltä, eväten vaatteensa alas-tomilta ja lyöden nöyriä veljiänsä poskelle, pilkaten sitä, mikä oli pyhää, kieltäen profet-ian ja ilmoituksen hengen, murhaten, ryöstäen, valehdellen, varastaen, tehden huorin, yltyen ankariin riitoihin ja siirtyen pois Nefin maahan, laamanilaisten keskuuteen -
13. ja tämän suuren jumalattomuutensa ja omalla voimallansa kerskailemisen tähden heidät jätettiin oman voimansa varaan; eivätkä he sen tähden menestyneet, vaan heitä koetel-tiin ja lyötiin, ja laamanilaiset vainosivat heitä, kunnes he olivat menettäneet melkein kaikki alueensa.
14. Mutta katso, Moroniha saarnasi monista asioista kansalle sen jumalattomuuden tähden; ja samoin Nefi ja Lehi, jotka olivat Helamanin poikia, saarnasivat paljon kansalle ja pro-fetoivat sille paljon sellaista, niitä oli tuleva sen osaksi sen pahojen tekojen tähden, ellei se tekisi parannusta synneistänsä.
15. Ja tapahtui, että he tekivät parannuksen, ja sikäli kuin he tekivät parannuksen, he al-koivat menestyä.
16. Sillä kun Moroniha näki, että he tekivät parannuksen, hän uskalsi johtaa heidät edelleen seudulta toiselle ja kaupungista kaupunkiin, kunnes he olivat vallanneet takaisin puolet omaisuudestaan ja puolet kaikista maistansa.
17. Ja näin päättyi tuomarien hallituskauden kuudeskymmenes ensimmäinen vuosi.
18. Ja tapahtui tuomarien hallituskauden kuudentenakymmenentenä toisena vuonna, ettei Moroniha saanut vallatuksi enempää alueita laamanilaisilta.
19. Sen tähden he luopuivat aikeestaan vallata takaisin loput maistansa, sillä niin suuri oli laamanilaisten lukumäärä, että nefiläisten kävi mahdottomaksi päästä heihin nähden suurempaan valtaan; sen tähden Moroniha pani kaikki sotajoukkonsa puolustamaan niitä alueita, jotka hän oli vallannut.
20. Ja tapahtui, että nefiläiset laamanilaisten lukumäärän suuruuden tähden suuresti pel-käsivät laamanilaisten saavan heihin nähden ylivallan, polkevan heidät jalkoihinsa sekä kukistavan ja tuhoavan heidät.
21. Ja he alkoivat muistella Alman profetioita sekä Moosian sanoja; ja he huomasivat olleen-sa niskurikansa ja halveksineensa Jumalan käskyjä;
22. ja muutelleensa ja polkeneensa jalkoihinsa Moosian lait eli sen, minkä Herra oli käske-nyt hänen antaa kansalle; ja he havaitsivat, että heidän lakinsa olivat turmeltuneet ja että heistä oli tullut jumalaton kansa, niin että he olivat yhtä jumalattomia kuin laa-manilaiset.
23. Ja heidän pahuutensa tähden kirkko oli alkanut rappeutua; ja heidän uskonsa profetian henkeen ja ilmoituksen henkeen alkoi horjua; ja Jumalan tuomiot odottivat uhkaavina heitä.
24. Ja he näkivät, että heistä oli tullut heikkoja, kuten heidän veljistään laamanilaisista, ja että Herran Henki ei enää suojellut heitä; se oli loitonnut heistä, sillä Herran Henki ei asu epäpyhissä temppeleissä -
25. sen tähden Herra lakkasi varjelemasta heitä ihmeellisen ja verrattoman voimansa avul-la, sillä he olivat langenneet epäuskon ja kauhistavan jumalattomuuden valtaan; ja he näkivät, että laamanilaisten lukumäärä oli suunnattoman paljon suurempi kuin heidän ja että heidän auttamattomasti täytyi tuhoutua, elleivät he pitäneet kiinni Herrasta, Jumalastansa.
26. Sillä katso, he näkivät, että laamanilaisten väkevyys oli yhtä suuri kuin heidän väkevyy-tensä, jopa mies mieheltä. Ja näin he olivat langenneet tähän suureen syntiin; näin he olivat tulleet heikoiksi uskottomuutensa tähden muutamassa vuodessa.

5 LUKU

Nefi luovuttaa tuomioistuimen Sesoramille. Veljensä Lehin kanssa hän antautuu opetustehtä-vään. Ihmeellisiä ilmoituksia. Kääntyneet laamanilaiset palauttavat vallatut maa-alueet nefi-läisille.

1. Ja tapahtui tänä samana vuonna, että Nefi luovutti tuomioistuimen miehelle, jonka nimi oli Sesoram.
2. Sillä koska kansan mielipide määräsi sen laeista ja hallituksista ja niitä, jotka valitsivat pahan, oli enemmän kuin niitä, jotka valitsivat hyvän, se kypsyi tuhottavaksi, sillä lait olivat turmeltuneet.
3. Eikä tässä ollut kaikki; se oli niskurikansa, niin ettei sitä voitu hallita laeilla eikä oikeu-della muuten kuin sen tuhoksi.
4. Ja tapahtui, että Nefi oli väsynyt sen pahuuteen; ja hän luopui tuomioistuimesta, ja otti saarnataksaan Jumalan sanaa koko loppuelinaikansa, ja myös hänen veljensä Lehi, koko loppuelinaikansa,
5. sillä he muistivat sanat, jotka heidän isänsä Helaman puhui heille. Ja nämä ovat ne sanat, jotka hän sanoi:
6. Katsokaa, poikani, minä tahtoisin teidän muistavan pitää Jumalan käskyt; ja minä halu-aisin teidän julistavan kansalle näitä sanoja. Katso, minä olen antanut teille niiden ensimmäisten vanhempiemme nimet, jotka lähtivät Jerusalemin maasta; ja tämän minä olen tehnyt, jotta te minenne muistaessanne muistaisitte heidät, ja heidät muistaessan-

- ne muistaisitte heidän tekonsa, ja heidän tekonsa muistaessanne muistaisitte, kuinka niistä on sanottu ja myös kirjoitettu, että ne olivat hyvät.
7. Sen tähden, poikani, minä haluaisin teidän tekevän sitä, mikä hyvää on, jotta teistä sanottaisiin ja myös kirjoitettaisiin, samoin kuin heistä on sanottu ja kirjoitettu.
 8. Ja nyt, poikani, katsokaa, minä toivon teiltä vielä jotain muutakin, ja tämä toivomukseni on, että te ette tekisi näitä tekoja niillä ylpeilläksenne, vaan että te tekisitte näitä tekoja kerätäksenne itsellenne taivaaseen aarteeseen, joka on iankaikkinen ja joka ei häviä; jotta te saisitte sen kallisarvoisen iankaikkisen elämän lahjan, joka meidän on syytä uskoa tulleen suoduksi meidän isillemme.
 9. Oi muistakaa, muistakaa, poikani, mitä kuningas Benjamin sanoi kansallensa, muistakaa, ettei ole mitään toista tietä eikä tapaa, jonka kautta ihminen voi pelastua, kuin yksin sen Jeesuksen Kristuksen sovittavan veren kautta, joka on tuleva; muistakaa, että hän tulee lunastamaan maailman.
 10. Ja muistakaa myös, mitä Amulek sanoi Seesromille Ammonihan kaupungissa, sillä hän sanoi hänelle, että Herra varmasti tulisi lunastamaan kansansa, mutta että hän hei tulisi lunastamaan heitä heidän synneissänsä, vaan lunastamaan heidät heidän synneistänsä.
 11. Ja hänelle on Isä antanut vallan lunastaa heidät heidän synneistänsä parannuksen tähden; sen vuoksi hän on lähettänyt enkelinsä julistamaan sanomaa parannuksenteon ehdoista, parannuksen, joka johdattaa Lunastajan vallan alaisuuteen, heidän sielujensa pelastukseen.
 12. Ja nyt, poikani, muistakaa, muistakaa, että teidän on rakennettava perustuksenne meidän Lunastajamme kalliolle, Lunastajan, joka on Kristus, Jumalan Poika; niin että kun perkele lähettää rajut tuulensa, nuolensa tuulispäänä, kun kaikki hänen rakeensa ja hänen ankara myrskynsä pieksevät teitä, niillä ei ole voimaa vetää teitä alas kurjuuden ja iankaikkisen onnettomuuden kuiluun sen kallion tähden, jolle te olette rakennetut joka on varma perustus, perustus, jolle rakentaessaan ihmiset eivät voi sortua.
 13. Ja tapahtui, että tämä oli se, mitä Helaman opetti pojillensa; ja hän opetti heille paljon sellaista, mitä ei ole kirjoitettu, ja myös paljon sellaista, mikä on kirjoitettu.
 14. Ja he muistivat hänen sanansa; ja sen tähden he lähtivät, Jumalan käskyt pitäen, opettamaan Jumalan sanaa kaikelle Nefin kansalle, alkaen Runsaudenkaupungista;
 15. ja sieltä he menivät Gidin kaupunkiin, ja Gidin kaupungista Mulekin kaupunkiin,
 16. ja aina kaupungista toiseen, kunnes he olivat olleet kaiken eteläpuoleisessa maassa asuvan Nefin kansan keskuudessa; ja sieltä Sarahemlan maahan laamanilaisten keskuuteen.
 17. Ja tapahtui, että he saarnasivat suurella voimalla, niin että he saivat monet niistä luopi-oista, jotka olivat erinneet nefiläisistä, häpeämään, niin että he tulivat ja tunnustivat syntinsä ja heidät kastettiin parannukseen, ja he palasivat viipymättä nefiläisten luo koettaakseen saada hyvitettyksi heille ne vääryydet, joita he olivat tehneet.
 18. Ja tapahtui, että Nefi ja Lehi saarnasivat laamanilaisille näin suurella voimalla ja vallalla, sillä heille oli annettu voima ja valta, jotta he puhuisivat, ja heille annettiin myös, mitä heidän tuli puhua -
 19. sen tähden he herättivät puheellaan laamanilaisissa suurta hämmästyä ja saivat heidät uskomaan, niin että Sarahemlan maassa ja sen ympäristössä kahdeksantuhatta laamanilaista kastettiin parannukseen ja heille näytettiin heidän isänsä perimätietojen turmeltuneisuus.
 20. Ja tapahtui, että Nefi ja Lehi ryhtyivät kulkemaan sieltä Nefin maahan.
 21. Ja tapahtui, että eräs laamanilaisten sotajoukko, otti heidät kiinni ja heitti heidät vankeuteen, siihen samaan vankilaan, johon Limhin palvelijat olivat heittäneet Ammonin ja hänen veljensä.
 22. Ja katso, heidän oltuaan monta päivää ruoatta vankeudessa heitä tultiin hakemaan vankilasta surmattaviksi.
 23. Ja tapahtui, että oli ikään kuin tuli olisi ympäröinyt Nefin ja Lehin, niin että he eivät uskaltaneet käydä käsiksi heihin, peljäten palavansa. Mutta Nefi ja Lehi eivät palaneet, ja oli ikään kuin he olisivat seisoneet tulen keskellä eivätkä palaneet.
 24. Ja kun he näkivät, että he olivat tulipatsaan ympäröiminä ja että se ei polttanut heitä heidän mielensä rohkaistui.
 25. Sillä he näkivät, etteivät laamanilaiset uskaltaneet käydä heihin käsiksi, eivätkä he uskaltaneet tulla heidän lähellensä, vaan seisovat, ikään kuin hämmästyä olisi heidät mykistänyt.
 26. Ja tapahtui, että Nefi ja Lehi astuivat esiin ja alkoivat puhua heille, sanoen: Älkää peljätkö, sillä katso, Jumala on teille tämän ihmeen näyttänyt, jolla teille osoitetaan, että te ette voi käydä meihin käsiksi meitä tappaaksenne.
 27. Ja katso, kun he olivat sanoneet nämä sanat, järisi maa ankarasti, ja vankilan muurit järkkyivät, ikään kuin ne olisivat olleet maahan sortumaisillaan, mutta katso, ne eivät luhistuneet. Ja katso, ne, jotka olivat vankilassa, olivat laamanilaisia ja nefiläisluopioita.
 28. Ja tapahtui, että heidät varjosi pimeyden pilvi, ja kammottava, jylhä pelko valtasi heidät.
 29. Ja tapahtui, että kuului ääni, ikään kuin se olisi tullut ylhäältä pimeyden pilven takaa, ja se sanoi: Tehkää parannus, tehkää parannus älkääkään enää yrittäkö tuhota palvelijoitani, jotka minä olen lähettänyt teidän tyköne hyvää sanomaa julistamaan.
 30. Ja tapahtui, kun he kuulivat tämän äänen ja huomasivat, ettei se ollut ukkosen ääni eikä mikään ankarasti pauhaava ja raju ääni, vaan katso, se oli hiljainen ääni, josta kuvastui täydellinen lempeys, ikään kuin se olisi ollut kuiskaus, ja se tunkeutui sieluun asti -
 31. ja katso, huolimatta äänen lempeydestä maa järisi ankarasti, ja vankilan muurit vapisivat jälleen, ikään kuin ne olisivat olleet sortumaisillaan maahan; ja katso, pimeyden pilvi, joka oli heittänyt varjonsa heidän yllensä, ei hajaantunut -
 32. ja katso, ääni tuli jälleen, sanoen: Tehkää parannus, tehkää parannus, sillä taivaan valtakunta on lähellä, älkääkään enää yrittäkö surmata minun palvelijoitani. Ja tapahtui, että maa järisi jälleen ja muurit vapisivat.

33. Ja vielä kolmannenkin kerran ääni tuli ja puhui heille ihmeellisiä sanoja, joita ei ihminen pysty lausumaan; ja muurit vapisivat jälleen, ja maa järkkyy, ikään kuin se olisi ollut halkeamaisillaan.
34. Ja tapahtui, etteivät laamanilaiset voineet paeta sen pimeyden pilven tähden, joka varjosi heitä; ja he olivat liikkumattomat myös sen pelon tähden, joka heidät valtasi.
35. Ja heidän joukossaan oli muuan, joka oli syntyaan nefiläinen, joka oli kerran kuulunut Jumalan kirkkoon, mutta oli luopunut siitä.
36. Ja tapahtui, että hän kääntyi taakseen, ja katso, hän näki pimeyden pilven läpi Nefin ja Lehin kasvot; ja katso, ne loistivat voimakkaasti, aivan kuin enkelien kasvot. Ja hän näki, että he kohottivat silmänsä taivasta kohti, ja heidän asentonsa oli sellainen kuin he olisivat puhuneet tai korottaneet äänensä jollekulle olennolle, jonka näkivät.
37. Ja tapahtui, että tämä mies huusi kansanjoukolle, jotta se kääntyisi katsomaan. Ja katso, sille annettiin voimaa, niin että se kääntyi katsomaan; ja se näki Nefin ja Lehin kasvot.
38. Ja se sanoi miehelle: Katso, mitä kaikki tämä merkitsee, ja kenenkä kanssa nämä miehet keskustelevat?
39. Ja miehen nimi oli Aminadab ja Aminadab sanoi joukolle: He keskustelevat Jumalan enkelien kanssa.
40. Ja tapahtui, että laamanilaiset sanoivat hänelle: Mitä meidän on tehtävä, että tämä pimeyden pilvi otettaisiin pois meitä varjoamasta?
41. Ja Aminadab sanoi heille: Teidän täytyy tehdä parannus ja huutaa ääntä avuksenne, kunnes saatte uskon Kristukseen, josta teille opettivat Alma ja Amulek ja Seesrom; ja kun te tämän teette, pimeyden pilvi siirtyy pois teitä varjoamasta.
42. Ja tapahtui, että he kaikki alkoivat huutaa avuksensa hänen ääntään, joka oli järjestyttänyt maata; ja he huusivat aina siihen asti, kunnes pimeyden pilvi oli hävennyt.
43. Ja tapahtui, että kun he nostivat silmänsä ja näkivät, että pimeyden pilvi oli hävennyt heitä varjoamasta, niin katso, he huomasivat, että he olivat jokainen tulipatsaan ympäröimät.
44. Ja Nefi ja Lehi olivat heidän keskellään; joka puolelta he olivat ympäröidyt; he olivat ikään kuin leimuavan tulen keskellä, mutta kuitenkin se ei heitä vahingoittanut, eikä se myöskään tarttunut vankilan seiniin; ja he täytyivät sillä ilolla, jota ei sanoin voida lausua ja joka on täynnä kirkkautta.
45. Ja katso, Jumalan Pyhä Henki laskeutui taivaasta ja asettui heidän sydämiinsä, ja he täytyivät ikään kuin tulella, ja he saattoivat puhua ihmeellisiä sanoja.
46. Ja tapahtui, että heille tuli ääni, suloinen ääni, ikään kuin kuiskaus, joka sanoi:
47. Rauha, rauha olkoon teille teidän uskonne tähden Rakkaaseeni, joka on ollut maailman perustamisesta asti.
48. Ja kun he nyt tämän kuulivat, he nostivat silmänsä ikään kuin nähdäkseen, mistä ääni tuli; ja katso, he näkivät taivaat avoinna; ja enkeleitä laskeutui taivaasta palvelemaan heitä.
49. Ja nämä tapahtumat näki ja kuuli noin kolmesataa henkeä; ja heidän käskettiin lähteä sieltä, ihmettelemättä ja myöskään epäilemättä.
50. Ja tapahtui, että he menivät sieltä ja opettivat kansaa, julistaen kaikilla ympärilläolevilla seuduilla sanomaa kaikesta siitä, mitä olivat kuulleet ja nähneet, niin että he saivat suurimman osan laamanilaisista uskomaan niiden todistusten ilmeisen todenmukaisuuden perusteella, jotka he olivat saaneet.
51. Ja jokainen, joka uskoi, pani pois sota-aseensa ja luopui myös vihastansa ja isäinsä perimätiedosta.
52. Ja tapahtui, että he luovuttivat nefiläisille takaisin ne maat, jotka heille kuuluivat.

6 LUKU

Laamanilaiset lähettävät lähetyssaarnaajia nefiläisten luo. Rauha ja vapaus vallitsevat. Lehin maa ja Mulekin maa. Sesoram ja hänen poikansa murhataan. Gaadiantonin rosvot anastavat hallitusvallan.

1. Ja tapahtui, että kun tuomarien hallituskauden kuudeskymmenes toinen vuosi oli päätynyt, tämä kaikki oli tapahtunut, ja laamanilaisista, suurimmasta osasta heistä, oli tullut vanhurskas kansa, niin että heidän vanhurskautensa ylitti nefiläisten vanhurskauten heidän uskonsa lujouden ja horjumattomuuden tähden.
2. Sillä katso, oli paljon nefiläisiä, jotka olivat muuttuneet paatuneiksi ja katumusta tunteuttomiksi ja perin jumalattomiksi, niin että he torjuivat Jumalan sanan ja kaiken julistuksen ja profetian, mitä heidän keskuuteensa tuli.
3. Siitä huolimatta kirkon jäsenet iloitsivat suuresti laamanilaisten kääntymisestä, Jumalan kirkon tähden, joka oli saanut heidän keskuudessaan jalansijaa. Ja heillä oli yhteys keskenensä, ja he iloitsivat toistensa kanssa, ja heidän keskuudessaan vallitsi suuri riemu.
4. Ja tapahtui, että paljon laamanilaisia tuli Sarahemlan maahan julistamaan nefiläisille, miten heidän kääntymisensä oli tapahtunut, ja he kehoittivat heitä uskoon ja parannukseen.
5. Ja monet saarnasivat ylen suurella voimalla ja vallalla, johdattaen monia heistä syvään nöyryyteen, niin että heistä tuli Jumalan ja Karitsan nöyriä seuraajia.
6. Ja tapahtui, että monet laamanilaiset menivät pohjoisenpuoleiseen maahan; ja myös Nefi ja Lehi menivät pohjoisenpuoleiseen maahan saarnaamaan kansalle. Ja niin päättyi kuudeskymmenes kolmas vuosi.
7. Ja katso, koko maassa oli rauha, niin että nefiläiset saattoivat mennä mihin osaan maata vain halusivatkin, yhtä hyvin nefiläisten kuin laamanilaisten keskuuteen.
8. Ja tapahtui, että laamanilaisetkin saattoivat mennä mihin tahansa he halusivat, yhtä hyvin laamanilaisten kuin nefiläisten keskuuteen; ja niin heidän välillään vallitsi vapaa kanssakäyminen, niin että he saattoivat ostaa ja myydä ja saada voittoa mielensä mukaan.

9. Ja tapahtui, että he rikastuivat suuresti, sekä laamanilaiset että nefiläiset; ja heillä oli suunnattomat määrät kultaa ja hopeaa ja kaikenlaisia kallisarvoisia metalleja sekä etelänpuoleisessa että pohjoispuoleisessa maassa.
10. Ja etelänpuoleista maata sanottiin Lehin maaksi, ja pohjoispuoleista maata Mulekin maaksi Sedekian pojan mukaan, sillä Herra johdatti Mulekin pohjoispuoleiseen maahan ja Lehin etelänpuoleiseen maahan.
11. Ja katso, näissä molemmissa maissa oli kaikenlaista kultaa ja kaikenlaatuista hopeaa ja kallisarvoista malmia; ja niissä oli myös taitavia työmiehiä, jotka käsittelivät ja jalostivat kaikenlaatuisia malmeja; ja näin he rikastuivat.
12. He kasvattivat viljaa yltäkyllin sekä pohjoisessa että etelässä, ja he menestyivät erinomaisesti sekä pohjoisessa että etelässä. Ja he lisääntyivät ja tulivat perin väkeviksi maassa. Ja he kasvattivat paljon karja- ja lammaslauvoja ja paljon teuraskarjaa.
13. Katso, heidän naisensa ahersivat ja kehräsivät ja valmistivat kaikenkaltaisia kankaita hienosta, kerratusta pellavasta ja kaikenlaatuista kangasta alastomuutensa verhoksi, ja näin kuudeskymmenes neljäs vuosi päättyi rauhan vallitessa.
14. Ja kuudentenakymmenentenä viidentenä vuonna heillä oli suuri ilo ja rauha, ja heidän keskuudessaan saarnattiin ja profetoitiin paljon siitä, mitä oli tuleva. Ja niin kului kuudeskymmenes viides vuosi.
15. Ja tapahtui tuomarien hallituskauden kuudentenakymmenentenä kuudentena vuonna, että katso, tuntematon murhaaja surmasi Sesoramin hänen tuomarinistuimella istuessaan. Ja tapahtui, että samana vuonna myös hänen poikansa, jonka kansa oli valinnut hänen sijaansa, murhattiin. Ja näin päättyi kuudeskymmenes kuudes vuosi.
16. Ja kuudennenkymmenennen seitsemännen vuoden alussa kansa alkoi jälleen muuttua perin jumalattomaksi.
17. Sillä katso, Herra oli siunannut heitä maailman rikkauksella niin kauan kuin he eivät olleet yltyneet vihaan eivätkä sotiin ja verenvuodatukseseen; sen tähden heidän sydämensä alkoi kiintyä heidän rikkautensa; he alkoivat tavoitella voittoa päästäkseen kohoamaan toinen toistansa ylemmäksi; sen tähden he alkoivat tehdä salamurhia ja rosvota ja ryöstää voittoa saadaksansa.
18. Ja katso, nuo murhaajat ja ryöstäjät kuuluivat liittoon, jonka Kiiskumen ja Gaadianton olivat muodostaneet. Ja nyt oli tapahtunut, että Gaadiantonin liittoon oli yhtynyt monia nefiläisiäkin. Mutta katso, enemmän heitä oli laamanilaisten jumalattomamman osan keskuudessa. Ja heitä sanottiin Gaadiantonin rosvoiksi ja murhamiehiksi.
19. Ja he murhasivat ylimmäisen tuomarin Sesoramin ja hänen poikansa näiden ollessa tuomarinistuimella; ja katso, heitä ei saatu kiinni.
20. Ja nyt tapahtui, että kun laamanilaiset havaitsivat, että heidän keskuudessaan oli rosvoja, he tulivat perin murheellisiksi, ja he käyttivät kaikkia vallassaan olevia keinoja hävittääkseen nämä maan päältä.
21. Mutta katso, saatana yllytti useimpien nefiläisten mielet, niin että he liittyivät noihin rosvojoukkoihin ja yhtyivät heidän sopimuksiinsa ja valoihinsa, luvaten suojella toisiaan kaikenlaisissa vaikeissa olosuhteissa, joihin saattoivat joutua, jotta he eivät joutuisi kärsimään murhateoistansa ja rosvouksistansa ja varkauksistansa.
22. Ja tapahtui, että heillä oli merkkinsä, salaiset merkkinsä ja salaiset sanansa, jotta he pystyisivät tuntemaan veljen, joka oli yhtynyt liittoon, niin että mitä tahansa pahaa tuo veli tekisikin, häntä ei hänen veljensä vahingoitaisi, eivätkä myöskään muut, jotka kuuluivat hänen joukkoonsa ja jotka olivat tehneet tämän liiton.
23. Ja näin he saattoivat murhata ja ryöstää ja varastaa ja tehdä huorin ja harjoittaa kaikenkaltaista pahuutta vastoin maansa lakeja ja myös Jumalansa lakeja.
24. Ja jokainen heidän liittoonsa kuuluva, joka ilmoittaisi maailmalle jotakin heidän jumalattomuudestaan ja kauhistuksistansa, joutuisi tutkittavaksi, ei heidän maansa lakien mukaan, vaan heidän jumalattomuutensa lakien mukaan, jotka Gaadianton ja Kiiskumen olivat säätäneet.
25. Ja katso, näitä salaisia valoja ja sopimuksia Alma kielsi poikaansa ilmoittamasta maailmalle, etteivät ne koituisi kansalle tuhoksi.
26. Ja katso, noita salaisia valoja ja sopimuksia Gaadianton ei saanut tietoonsa niistä aikakirjoista, jotka oli annettu Helamanin haltuun, vaan katso, ne oli pannut Gaadiantonin sydämeen se sama olento, joka vietti meidän ensimmäiset vanhempamme syömään kiellettyä hedelmää -
27. sama olento, joka uskotteli Kainille, että jos hän tappaisi veljensä Aabelin, se ei tulisi maailman tietoon. Ja aina siitä lähtien hän on punonut salajuonia Kainin ja hänen seuraajiensa kanssa.
28. Ja tuo sama olento myös pani ihmisten mieliin ajatuksen sellaisen tornin rakentamisesta, joka olisi niin korkea, että he taivaaseen ylettyisivät. Ja tuo sama olento edelleenkin viekoitteli kansaa, joka tuli siitä tornilta tähän maahan; hän levitti pimeyden tekoja ja kauhistuksia kaikkialle maan päälle, vetäen lopulta kansan täydelliseen tuhoon ja iankaikkiseen helvettiin.
29. Tuo sama olento herätti Gaadiantonin sydämessä ajatuksen pimeyden tekojen ja salamurhien jatkamisesta; ja tätä hän on jatkuvasti tehnyt hamasta ihmisen luomisesta aina tähän päivään asti.
30. Ja katso, hän on kaiken synnin alkaja. Ja katso, hän jatkaa pimeyden töitensä ja salaisia murhatekojansa ja siirtää heidän salaliittonsa ja valansa ja sopimuksensa ja heidän kauhistavat jumalattomat suunnitelmansa sukupolvelta sukupolvelle, sikäli kuin saa sijaa ihmislasten sydämissä.
31. Ja nyt, katso, hän oli saanut suuren sijan nefiläisten sydämissä; niin heistä oli tullut ylen jumalattomia; suurin osa heistä oli poikennut vanhurskauden tieltä ja polki jalkoihinsa Jumalan käskyt ja kääntyi omille teillensä, rakentaen itsellensä kullastansa ja hopeastansa epäjumalia.
32. Ja tapahtui, että kaikki tämä paha valtasi heidät vain muutamassa vuodessa, niin että se suurimmalta osalta oli vallannut heidät Nefin kansan tuomarien hallituskauden kuudentenakymmenentenä seitsemäntenä vuonna.

33. Ja heidän pahuutensa lisääntyi kuudentenakymmenentenä kahdeksantenakin vuonna vanhurskaiden suureksi suruksi ja murheeksi.
34. Ja näin me näemme, että nefiläiset alkoivat vaipua epäuskoon ja langeta yhä syvem- mälle jumalattomuuteen ja kauhistuksiin, kun taas laamanilaiset alkoivat suuresti kas- vaa Jumalansa tuntemisessa; he alkoivat noudattaa hänen säädöksiään ja käskyjään ja vaeltaa totuudessa ja vanhurskaudessa hänen edessään.
35. Ja näin me näemme, että Herran Henki alkoi vetäytyä pois nefiläisistä heidän sydämen- sä pahuuden ja paatuneisuuden tähden.
36. Ja näin me näemme, että Herra alkoi vuodattaa Henkeänsä laamanilaisiin, koska he mielellään ja halukkaasti uskoivat hänen sanoihinsa.
37. Ja tapahtui, että laamanilaiset vainosivat Gaadiantonin rosvojoukkoa; ja he saarnasivat Jumalan sanaa sen jumalattomamman osan keskuudessa, niin että tämä rosvojoukko saatiin perinpohjin hävitetyksi laamanilaisten keskuudesta.
38. Ja tapahtui toisaalta, että nefiläiset vahvistivat sitä ja tukivat sitä aloittaen sen jumalat- tomammasta osasta, kunnes se oli levinnyt kaikkialle nefiläisten maahan ja oli vieteltyt enimmänsä osan vanhurskaista mukaansa, kunnes nämä olivat hairahtuneet uskomaan sen tekoihin ja osallistumaan sen rosvoukseen sekä ottamaan osaa sen salaisiin murha- toimiin ja juoniin.
39. Ja näin se yksin sai käsiinsä hallitusvallan, ja niin se polki jalkoihinsa köyhät ja sävyisät sekä Jumalan nöyrät seuraajat ja löi ja raastoi heitä ja käänsi heille selkensä.
40. Ja näin me näemme, että se oli kauhistavassa tilassa, kypsyen ennen pitkää iankaikki- seen kadotukseen.
41. Ja tapahtui että näin päättyi Nefin kansan tuomarien hallituskauden kuudeskymmenes kahdeksas vuosi.

NEFIN, HELAMANIN POJAN, PROFETIA. - Jumala uhkaa tulla vihassansa rankaisemaan Nefin kansaa täydellisellä tuholla, ellei se tee parannusta jumalattomuudestaan. Jumala lyö Nefin kansaa rutolla; se tekee parannuksen ja kääntyy hänen puoleensa. Samuel, muuan laa- manilainen, profetoi nefiläisille.
Käsittää luvut 7-16.

7 LUKU

Nefi palaa pohjoisenpuoleisen maan asukkaiden hylkäämänä Sarahemlaan. Puutarhansa tornissa hän rukoilee Jumalaa ja puhuu sieltä kansanjoukolle.

1. Katso, nyt tapahtui Nefin kansan tuomarien hallituskauden kuudentenakymmenentenä yhdeksäntenä vuonna, että Nefi, Helamanin poika, palasi Sarahemlan maahan poh- joisenpuoleisesta maasta.
2. Sillä hän oli ollut pohjoisenpuoleisen maan asukkaiden keskuudessa heille Jumalan sa- naa julistamassa, profetoiden heille monista asioista;
3. ja he hylkäsivät kaikki hänen sanansa, niin että hän ei voinut viipyä heidän keskuudes- sansa, vaan palasi takaisin syntymämaahansa.
4. Ja nähdessään kansan sellaisessa kauhistavan jumalattomassa tilassa, noiden Gaadian- tonin rosvojen pitäessä tuomioistuimia hallussaan - heidän anastettuaan itselleen vallan ja valtuudet maassa, syrjäyttäen Jumalan käskyt ja lainkaan piittaamatta siitä, mikä hänen edessään on oikein, ja suomatta oikeutta ihmislapsille;
5. tuomiten vanhurskaat heidän vanhurskautensa tähden, antaen syyllisten ja pahanteki- jöiden kulkea rankaisematta heidän rahansa tähden ja lisäksi, jotta saisivat säilyttää virkansa hallituksen johdossa, säilyttäisivät valtansa ja saisivat tehdä mielensä mukaan, siten saadaksensa voittoa ja tämän maailman kunniaa ja jotta he lisäksi voisivat hel- pommin tehdä huorin, varastaa, tappaa ja tehdä oman mielensä mukaan -
6. sillä tällainen suuri syntisyys oli saanut nefiläiset valtoihinsa vain muutaman vuoden kuluessa; ja kun Nefi sen näki, hänen sydämensä paisui murheesta hänen rinnassansa, ja hän huudahti sielunsa tuskassa:
7. Oi, jospa olisin saanut elää niihin aikoihin, kun isäni Nefi vasta lähti Jerusalemin maasta, jotta olisin voinut hänen kanssaan iloita luvatussa maassa; silloin hänen kansansa oli altis, luja Jumalan käskyjen pitämisessä ja hitaasti syntiin johdettavissa, ja se oli nopea kuulemaan Herran sanat -
8. jos noihin aikoihin olisin saanut elää, niin minun sieluni olisi iloinnut minun veljeni van- hurskaudesta.
9. Mutta katso, minun osani on elää nykyisenä aikana, ja minun sieluni pitää täytyä mur- heesta tämän veljeni pahuuden tähden.
10. Ja katso, tämä tapahtui tornissa, joka oli Nefin puutarhassa, ja tämä oli Sarahemlan kaupungin päätorille johtavan valtatie varrella; Nefi siis oli kumartuneena puutarhas- saan olevassa tornissa, joka oli myös lähellä puutarhaporttia, jonka sivuitse valtatie kulki.
11. Ja tapahtui, että muutamia kulki ohitse, ja he näkivät Nefin, hänen vuodattaessaan tornissa sielunsa Jumalan eteen; ja he juoksivat kertomaan ihmisille, mitä olivat näh- neet, ja kansaa kerääntyi suurin joukoin ottamaan selvää, miksi hän oli niin suuresti murheissaan kansan pahuuden tähden.
12. Ja kun Nefi nyt nousi, hän havaitsi ihmisjoukot, jotka olivat kokoontuneet.
13. Ja tapahtui, että hän avasi suunsa ja sanoi heille: Katso, miksi olette kokoontuneet? Senkö tähden, että minä kertoisin teille teidän synneistänne?
14. Koska minä olen noussut torniini vuodattaakseni sieluni Jumalani eteen sen suunnatto- man suuren murheen tähden, jota minä kannan sydämessäni teidän syntienne tähden!
15. Ja minun murheeni ja valitukseni tähden te olette kokoontuneet ja ihmettelette; ja suuri syy teillä on ihmetellä, ja teidän pitäisi ihmetellä, sillä te olette sallineet perkeleen pääs- tä suureen valtaan sydämässänne.

16. Kuinka te olettekaan voineet myöntyä hänen houkutuksiinsa, hänen, joka yrittää syöstä teidän sielunne iankaikkiseen kurjuuteen ja loputtomaan onnettomuuteen?
17. Oi, tehkää parannus, tehkää parannus! Miksi tahdotte kuolla? Palatkaa, palatkaa Herran teidän Jumalanne tykö. Miksi hän on teidät hyljännyt?
18. Siksi, että te olette paaduttaneet sydämenne; te ette tahdo kuulla hyvän paimenen ääntä; te olette vihoittaneet hänet itseänne vastaan.
19. Ja ellette tee parannusta, niin katso, sen sijaan, että hän kokoaisi teidät, hän hajottaa teidät, niin että te joudutte koirien ja villipetojen ruoaksi.
20. Oi, kuinka olette saattaneet unohtaa Jumalanne juuri samana päivänä kuin hän on teidät pelastanut?
21. Vaan katso, näin te olette tehneet voiton pyynnössä, saadaksenne ihmisiltä ylistystä sekä kultaa ja hopeaa. Ja te olette kiinnittäneet sydämenne tämän maailman rikkauksiin ja turhuuksiin, joiden tähden te murhaatte, ryöstätte, varastatte ja sanotte väärän todistuksen lähimmäisestänne sekä teette kaikenlaista pahaa.
22. Ja tästä syystä onnettomuus on kohtaava teidät, ellette tee parannusta. Sillä ellette tee parannusta, niin katso, tämä suuri kaupunki sekä kaikki ylt'ympärillä olevat suuret kaupungit meidän hallussamme olevassa maassa otetaan pois, niin ettei teillä enää ole sijaa niissä; sillä katso, Herra ei enää, kuten hän on tähän asti tehnyt, suo teille voimaa vihollisianne vastaan puolustautuaksenne.
23. Sillä katso, näin sanoo Herra: Minä en ilmaise voimaani väärille, toiselle enempää kuin toisellelekaan, paitsi niille, jotka tekevät parannuksen synneistänsä ja kuulevat minun sanojani. Sen tähden minä tahtoisin teidän ymmärtävän, veljeni, että laamanilaisten käy paremmin kuin teidän, ellette tee parannusta.
24. Sillä katso, he ovat vanhurskaampia kuin te, sillä he eivät ole tehneet syntiä sitä suurta tietoa vastaan, minkä te olette saaneet; sen tähden Herra on oleva heille armollinen; hän pidentää heidän elinpäivänsä ja enentää heidän siemenensä, kun taas teidät kokonaan hävitetään, ellette tee parannusta.
25. Voi teitä sen suuren kauhistuksen tähden, joka on teidän keskellänne saanut jalansijaa; ja te olette liittyneet siihen, siihen salaliittoon, jonka Gaadian ton perusti!
26. Onnettomuus on kohtaava teidät sen ylpeyden tähden, jolle te olette antaneet sijaa sydämissänne, joka on nostanut teidät yläpuolelle sen, mikä hyvää on, teidän suunnattoman suuren rikkautenne tähden!
27. Voi teitä teidän pahuutenne ja teidän kauhistustenne tähden!
28. Ja ellette tee parannusta, te hukutte; teidän maannekin otetaan teiltä ja teidät hävitetään maan päältä.
29. Mutta katso, minä en itsestäni sano, että näin on tapahtuva, sillä minä en itsestäni tiedä näitä asioita, mutta katso, minä tiedän, että tämä on totta, sillä Herra Jumala on ilmoittanut nämä asiat minulle; sen tähden minä todistan, että näin on tapahtuva.

8 LUKU

Nefin puhe jatkuu. Väärät tuomarit yrittävät turhaan yllyttää kansaa häntä vastaan. Hengen vaikutuksesta hän ilmoittaa ylimmäisen tuomarin murhan.

1. Ja nyt tapahtui, että kun Nefi oli sanonut nämä sanat, niin katso, eräät miehet, jotka olivat tuomareita ja jotka myöskin kuuluivat Gaadian tonin salaliittoon, vihastuivat ja huusivat häntä vastaan, sanoen kansalle: Miksi te ette ota tätä miestä kiinni ja vie häntä pois tuomittavaksi sen rikoksen mukaan, jonka hän on tehnyt?
2. Miksi te katselette tätä miestä ja kuuntelette, kuinka hän herjaa tätä kansaa ja meidän lakiamme?
3. Sillä katso, Nefi oli puhunut heille heidän lakinsa turmeltuneisuudesta; paljon sellaista Nefi puhui, mitä ei voida kirjoittaa, eikä hän mitään puhunut, mikä olisi ollut vastoin Jumalan käskyjä.
4. Ja nuo tuomarit vihastuivat häneen, koska hän puhui heille peittelemättä heidän salaisista pimeyden teoistaan; kuitenkin he eivät uskaltaneet käydä häneen käsiksi, sillä he pelkäsivät, että kansa asettuisi heitä vastustamaan.
5. Sen tähden he huusivat kansalle, sanoen: Miksi sallitte tämän miehen herjata meitä? Sillä katso, hän tuomitsee koko tämän kansan tuhoon ja sanoo myös, että nämä meidän suuret kaupunkimme otetaan meiltä, niin ettei meillä ole niissä mitään sijaa.
6. Mutta mehän tiedämme, että tämä on mahdotonta, sillä katso, me olemme voimakkaita ja meidän kaupunkimme ovat suuret, eivätkä meidän vihollisemme sen tähden voi saada meitä valtaansa.
7. Ja tapahtui, että he täten yllyttivät kansaa vihaan Nefiä vastaan ja nostattivat riitaisuutta sen keskuudessa, sillä oli muutamia, jotka huusivat: Jättäkää tämä mies rauhaan, sillä hän on hyvä mies, ja se mitä hän sanoo, on varmasti tapahtuva, elleimme tee parannusta;
8. katsokaa, kaikki ne tuomiot, joista hän on meille todistanut, vielä kohtaavat meidät, sillä me tiedämme, että hän on todistanut meille todenmukaisesti meidän synneistämme. Ja katsokaa, niitä on paljon, ja yhtä hyvin kuin hän tietää meidän syntimme, hän myös tietää kaiken, mikä on kohtaava meitä;
9. ja katso, ellei hän olisi ollut profeetta, hän ei olisi osannut todistaa noista asioista.
10. Ja tapahtui, että ne ihmiset, jotka halusivat tappaa Nefin, eivät peloltansa uskaltaneet käydä häneen käsiksi; sen tähden hän alkoi jälleen puhua heille nähdessään, että hän oli saavuttanut suosion muutamien silmissä, niin että muut heistä pelkäsivät.
11. Sen tähden hän katsoi tarpeelliseksi puhua heille enemmän ja sanoi: Katsokaa, veljeni, ettekö ole lukeneet, että Jumala antoi eräälle miehelle, nimittäin Moosekselle, voiman lyödä Punaisen meren vesiä, niin että ne jakautuivat kahtaalle, ja israelilaiset, jotka olivat meidän isiamme, pääsivät kulkemaan kuivaa myöten lävitse, ja vedet yhtyivät egyptiläisten sotajoukkojen ylitse ja nielaisivat ne?

12. Ja katsokaa siis, jos Jumala antoi tälle miehelle sellaisen voiman, niin miksi sitten kiistelette keskenänne sanoen, ettei hän ole antanut minulle voimaa, jonka avulla pystyisitte tietämään tuomioista, jotka tulevat kohtaamaan teidät, ellette tee parannusta?
13. Mutta katso, te ette kiellä ainoastaan minun sanojani, vaan te kiellätte myös kaikki meidän isämme puhumat sanat, ja myös ne sanat, jotka tämä mies, Mooses, jolle oli niin suuri voima annettu, on puhunut ne sanat, jotka hän on puhunut Messiaan tulemisesta.
14. Sillä eikö hän todistanut, .että Jumalan Poika oli tuleva? Ja kuten hän ylensi vaskisen käärmeen erämaassa, samoin ylennetään hänet, joka on tuleva.
15. Ja jokainen, joka katsoi tuohon käärmeeseen, sai elää, samoin kuin jokainen, joka katsoo Jumalan Poikaan uskoen ja särjetyin hengin, saa elää, elää siihen elämään, joka on iankaikkinen.
16. Ja katsokaa, ei ainoastaan Mooses todistanut näistä asioista, vaan myös kaikki pyhät profeetat hänen päivästänsä aina Aabrahamin päiviin saakka.
17. Ja katsokaa, Aabraham näki hänen tulemisensa, ja hän täytyi ilolla ja riemuksi.
18. Ja katsokaa, minä sanon teille, ettei Aabraham yksinään tiennyt näistä asioista, vaan oli monia muita ennen Aabrahamin päiviä, jotka oli kutsuttu Jumalan järjestyksen mukaan, hänen Poikansa järjestyksen mukaan; ja näin tapahtui sen vuoksi, että ihmisille monta tuhatta vuotta ennen hänen tulemistansa ilmoitettaisiin lunastuksen tulevan heille.
19. Ja nyt minä tahtoisin teidän tietävän, että monet profeetat sitten Aabrahamin päivien ovat todistaneet näistä asioista; katso, profeetta Senos todisti rohkeasti; sen tähden hänet surmattiin.
20. Ja katso, myös Seenok sekä Esias ja myös Jesaja ja Jeremia (Jeremia, joka oli sama profeetta, joka todisti Jerusalemin hävityksestä), ja nyt me tiedämme, että Jerusalem hävitettiin Jeremian sanojen mukaisesti. Miksi ei siis Jumalan Poika tulisi hänen profetiansa mukaan?
21. Vai tahdotteko väittää, ettei Jerusalemiä hävitetty? Tahdotteko sanoa, etteivät Sedekian pojat saaneet surmaansa, kaikki lukuunottamatta Mulekia? Ja ettekö näe, että Sedekian jälkeläiset ovat meidän keskuudessamme, ja heidät karkoitettiin pois Jerusalemin maasta? Mutta katso, tässä ei ole kaikki -
22. meidän isämme Lehi karkoitettiin Jerusalemissa, koska hän todisti näistä asioista. Myös Nefi todisti näistä asioista, ja samoin melkein kaikki meidän isämme hamaan tähän aikaan saakka; he ovat todistaneet Kristuksen tulemisesta, ovat odottaneet ja iloinneet hänen päivästänsä, joka on tuleva.
23. Ja katso, hän on Jumala, ja hän on heidän kanssansa, ja hän ilmaisi itsensä heille, ilmoitti, että he olivat hänen kauttansa lunastetut; ja he ylistivät häntä sen johdosta, mikä on tuleva.
24. Ja koska te nyt tiedätte nämä asiat ettekä voi niitä kieltää samalla valehtelematta, te olette tällöin syntiä tehneet, sillä te olette hyljänneet kaikki nämä asiat huolimatta niistä monista todistuksista, joita olette saaneet; sillä kaiken te olette saaneet, sekä sen, mikä taivaissa on, että kaiken sen, mitä maan päällä on, todistukseksi siitä, että nämä asiat ovat todet.
25. Mutta katso, te olette hyljänneet totuuden ja nousseet kapinaan pyhää Jumalaanne vastaan, ja juuri tällä hetkellä te keräätte tuomion päiväksi vihaa päällenne, sen sijaan että kokoaisitte itsellenne aarteita taivaaseen, missä mikään ei turmellu ja minne mikään saastainen ei pääse sisälle.
26. Juuri tälläkin hetkellä te murhienne, haureutenne ja jumalattomuutenne tähden olette kypsymässä iankaikkiseen kadotukseen, ja ellette tee parannusta, se piankin kohtaa teidät.
27. Katsokaa, se on nyt aivan teidän ovenne edessä; menkää tuomioistuintaloon ja tutkikaa; ja katso, teidän tuomarinne on murhattu, ja hän makaa verissänsä, ja hänet on murhannut hänen veljensä, joka haluaa päästä istumaan tuomarinistuimelle.
28. Ja katsokaa, he molemmat kuuluvat teidän salaliittoonne, jonka alullepanija on Gaadion ja itse paha, joka yrittää tuhota ihmisten sielut.

9 LUKU

Nefin sana osoittautuu todeksi. Ylimmäinen tuomari tavataan kuolleena tuomioistuintalossa. Nefiä ja viittä muuta syytetään. He osoittautuvat syyttömiksi. Murhaaja saadaan selville.

1. Katso, nyt tapahtui, kun Nefi oli sanonut nämä sanat, että muutamat heistä juoksivat tuomioistuintaloon; ja niitä, jotka lähtivät, oli viisi, ja he sanoivat mennessään toinen toisillensa:
2. Katso, nyt me saamme varmuudella tietää, onko tämä mies profeetta ja onko Jumala käskennyt hänen profetoida meille tällaisia ihmeellisiä asioita. Katso, me emme usko hänen niin tehneen, emmekä me usko, että hän on profeetta, mutta jos se, mitä hän on sanonut ylimmäisestä tuomarista, on totta, että hän on kuollut, niin me uskomme, että muukin, mitä hän on puhunut, on totta.
3. Ja tapahtui, että he juoksivat niin nopeasti kuin taisivat ja menivät sisään tuomioistuimen luo; ja katso, ylimmäinen tuomari oli kaatunut maahan ja makasi verissään.
4. Ja katso, kun he nyt näkivät tämän, he hämmästyivät suuresti, niin että he kaatuivat maahan, sillä he eivät olleet uskoneet, mitä Nefi oli ylimmäisestä tuomarista puhunut.
5. Mutta nyt, kun he näkivät, he uskoivat, ja heidät valtasi pelko, että kaikki ne tuomiot, joista Nefi oli puhunut, kohtaisivat kansaa; sen tähden he vapisivat ja olivat langenneet maahan.
6. Heti, kun tuomari oli murhattu - ja hänet pisti kuoliaaksi hänen veljensä valepuvussa, ja hän pakeni, ja palvelijat juoksivat ilmoittamaan siitä kansalle, kohottaen sen keskuudessa huudon tapahtuneen murhan johdosta;
7. ja katso, kansa kerääntyi tuomioistuimen luo - ja katso, hämmästyksensä se näki nuo viisi miestä, jotka olivat kaatuneet maahan.

8. Mutta katso, nämä ihmiset eivät tienneet mitään siitä kansanjoukosta, joka oli kokoon-tunut Nefin epuutarhan edustalle; sen tähden he sanoivat toisillensa: Nämä miehet ovat tuomarin murhanneet, ja Jumala on lyönyt heidät, niin että he eivät ole voineet paeta meitä.
9. Ja tapahtui, että he pidättivät heidät ja sitoivat heidät ja heittivät heidät vankeuteen. Ja annettiin julistus, että tuomari oli surmattu ja että murhaajat oli otettu kiinni ja heitetty vankeuteen.
10. Ja tapahtui, että kansa seuraavana päivänä kerääntyi suremaan ja paastoamaan surma-tun suuren ylimmäisen tuomarin hautauksen yhteydessä.
11. Ja näin myös ne tuomarit, jotka olivat Nefin puutarhan edustalla ja kuulivat hänen sa-nansa, myös kokoontuivat hautaukseen.
12. Ja tapahtui, että he kyselivät ihmisiltä, sanoen: Missä ovat ne viisi, jotka lähetettiin tiedustelemaan, oliko ylimmäinen tuomari kuollut? Ja he vastasivat ja sanoivat: Niistä viidestä, jotka te sanotte lähettäneenne, me emme tiedä; mutta on viisi murhaajaa, jotka me olemme heittäneet vankeuteen.
13. Ja tapahtui, että tuomarit pyysivät noutamaan heidät, ja heidät noudettiin, ja katso, nämä olivat ne viisi, jotka oli lähetetty; ja katso, tuomarit tiedustelivat heiltä asianlai-taa, ja he kertoivat heille kaiken, mitä olivat tehneet, sanoen:
14. Me juoksimme ja tulimme tuomiopaikalle, ja kun me näimme kaiken olevan, kuten Nefi oli todistanut, me hämmästyimme niin, että kaaduimme maahan; ja kun me toinnum-me hämmästyksestämme, niin katso, meidät heitettiin vankeuteen.
15. Mitä nyt tämän miehen murhaan tulee, me emme tiedä, kuka sen on tehnyt; ja vain sen verran me tiedämme, että me juoksimme ja tulimme, kuten te halusitte, ja katso, hän oli kuollut, kuten Nefi oli sanonut.
16. Ja nyt tapahtui, että tuomarit selvittivät asian kansalle ja syyttivät Nefiä, sanoen: Kat-sokaa, me tiedämme, että tämän Nefin on täytynyt sopia jonkun kanssa tuomarin sur-maamisesta, jotta hän sitten voisi ilmoittaa sen meille ja saisi meidät käännetyiksi uskoonsa ja voisi kerskua olevansa suuri mies, Jumalan valitsema ja profeetta.
17. Ja katsokaa, paljastakaamme nyt tämä mies, niin hän tunnustaa syyllisyytensä ja ilmoit-taa meille tämän tuomarin oikean murhaajan.
18. Ja tapahtui, että ne viisi vapautettiin hautauspäivänä. Mutta siitä huolimatta he moitti-ivat tuomareita niiden sanojen johdosta, mitä he olivat puhuneet Nefiä vastaan ja kiiste-livät heidän kanssaan toinen toisensa jälkeen, niin että he saattoivat heidät ymmälle.
19. Mutta siitä huolimatta he määräsivät, että Nefi oli otettava kiinni ja sidottava ja tuotava kansanjoukon eteen, ja he alkoivat kuulustella häntä eri tavoin saadakseen hänet puhu-maan ristiin, niin että he voisivat tuomita hänet kuolemaan -
20. sanoen hänelle: Sinä olet kanssarikollinen; kuka on se mies, joka on tehnyt tämän mur-han? Kerro meille ja tunnusta syyllisyytesi; ja vielä he sanoivat: Katso tässä on rahaa; ja me annamme sinun myös pitää henkesi, jos suostut kertomaan meille ja ilmoitat meille, minkälaisen sopimuksen olet hänen kanssaan tehnyt.
21. Mutta Nefi sanoi heille: Voi teitä mielettömiä, teitä sydämeltänne ympärileikkaamatto-mia, teitä sokeita ja teitä niskurikansaa, tiedättekö, kuinka kauan Herra, teidän Juma-lanne, on salliva teidän kulkea tällä teidän synnin tiellänne?
22. Itkemään ja murehtimaan teidän pitäisi ruveta sen suuren perikadon tähden, joka tällä hetkellä odottaa teitä, ellette tee parannusta.
23. Katso, te sanotte minun sopineen jonkun miehen kanssa siitä, että hänen on murhatta-va Seesrom, meidän ylimmäinen tuomarimme. Mutta katso, minä sanon teille, että te teette näin sen vuoksi, että minä olen todistanut teille, jotta te saisitte tästä asiasta tietää, todistukseksi teille siitä, että minä tunsin teidän keskellänne vallitsevan jumalat-tomuuden ja kauhistukset.
24. Ja koska minä olen tämän tehnyt, te sanotte minun sopineen jonkun miehen kanssa, että hänen on tehtävä tämä teko; sen tähden, että minä teille tämän merkin annoin, te olette minuun vihastuneet ja tavoittelette minun henkeäni.
25. Mutta katsokaa, nyt minä annan teille toisen merkin ja katson, aiotteko tämänkin joh-dosta yrittää surmata minut.
26. Katso, minä sanon teille, menkää Seantummin, Seesoramin veljen taloon, ja sanokaa hänelle:
27. Onko Nefi, jota profeetaksi väitetään ja joka niin paljon profetoi pahaa tästä kansasta, sopinut sinun kanssasi, että sinun oli murhattava Seesoram, joka on veljesi?
28. Ja katso, hän sanoo teille: Ei.
29. Ja teidän pitää sanoa hänelle: Oletko sinä murhannut veljesi?
30. Ja hän on seisova pelon vallassa, tietämättä mitä sanoa. Ja katso, hän on vastaava teille kieltävästi, ja hän on olevinaan hämmästynyt, mutta hän selittää teille olevansa syytön.
31. Mutta katso, te tutkitte häntä ja löydätte verta hänen viittansa helmoista.
32. Ja tämän nähtyänne te sanotte: Mistä tämä veri on peräisin? Emmekö me tiedä, että se on sinun veljesi verta?
33. Ja silloin hän vapisee ja kalpenee, ikään kuin kuolema olisi hänet yllättänyt.
34. Ja silloin te sanotte: Katso, tämän pelon ja tämän kasvoillesi levinneen kalpeuden pe-rusteella me tiedämme, että sinä olet syyllinen.
35. Ja silloin hänet valtaa entistä suurempi pelko, ja silloin hän tunnustaa teille eikä enää kiellä tehneensä tätä murhaa.
36. Ja silloin hän sanoo teille, etten minä, Nefi, tiedä mitään tästä asiasta, ellei sitä ole suo-tu minulle Jumalan voimasta. Ja silloin te tiedätte, että minä olen rehellinen mies ja että Jumala on lähettänyt minut teidän tyköne.
37. Ja tapahtui, että he menivät ja tekivät aivan kuin Nefi oli heille sanonut. Ja katso, se, mitä hän oli sanonut, oli totta, sillä hänen sanojensa mukaisesti hän kielsi, ja hänen sanojensa mukaisesti hän myös tunnusti.
38. Niin hänet saatiin tunnustamaan, että hän oli murhaan syyppää, niin että nuo viisi pääs-tettiin vapaiksi, ja samoin myös Nefi.
39. Ja muutamat nefiläiset uskoivat Nefin sanoihin; ja oli myös muutamia, jotka uskoivat noiden viiden todistuksen nojalla, sillä he olivat vankilassa ollessaan kääntyneet.

40. Ja muutamat kansasta sanoivat nyt, että Nefi oli profeetta.
41. Ja oli toisia, jotka sanoivat: Katso, hän on jumala, sillä ellei hän olisi jumala, hän ei voisi kaikkea tietää. Sillä katso, hän on kertonut meille meidän sydämemme aivoitukset ja on kertonut meille muutakin; ja hän on osoittanut meille ylimmäisen tuomarimme oikean murhaajan.

10 LUKU

Herra rohkaisee Nefiä lupaamalla hänelle suuren voiman. Hän saarnaa parannusta ja varoittaa jumalattomia heitä uhkaavista tuomioista.

1. Ja tapahtui, että kansan kesken syntyi eripuraisuutta, niin että se peräti hajaantui ja meni matkaansa, jättäen Nefin yksin siihen, missä hän oli seisonut sen keskellä.
2. Ja tapahtui, että Nefi meni omaa taloaan kohti, tutkistellen asioita, joita Herra oli hänelle näyttänyt.
3. Ja tapahtui, että kun hän parhaillaan näin oli mietteissään - ollen suuresti masennuksissaan nefiläisten pahuuden tähden, heidän salaisten pimeyden töidensä, heidän murhatekojensa, rosvoilunsa ja kaikenlaisten syntiensä tähden - ja katso, tapahtui hänen tällä tavoin sydämessään tutkistellessaan, että ääni puhui hänelle, sanoen:
4. Autuas olet sinä, Nefi, sen tähden, mitä olet tehnyt, sillä minä olen nähnyt, kuinka sinä olet uupumatta julistanut tälle kansalle sanaa, jonka minä olen sinulle antanut. Etkä sinä ole peljännyt sitä, etkä ole ajatellut omaa henkeäsi, vaan sinä olet etsinyt minun tahtoani ja pyrkinyt pitämään minun käskyni.
5. Ja koska sinä nyt olet niin suurella väsymättömyydellä tehnyt tätä, niin katso, minä iankaikkisesti siunaan sinut; ja minä teen sinut voimalliseksi sanassa ja työssä, uskossa ja teoissa, niin että kaikki on sinulle tapahtuva sinun sanasi mukaisesti, sillä sinä et ano sitä, mikä on minun tahtoani vastaan.
6. Katso, sinä olet Nefi, ja minä olen Jumala. Katso, minä julistan sinulle enkelieni edessä, että sinä saat vallan tähän kansaan ja lyöt maata nälällä ja rutolla ja hävityksellä tämän kansan pahuuden mukaisesti.
7. Katso, minä annan sinulle vallan, että mitä tahansa sinä maan päällä sidot, se on oleva sidottu taivaassa, ja mitä tahansa sinä maan päällä päästät, se on oleva päästetty taivaassa; ja näin sinulla on oleva valta tämän kansan keskuudessa.
8. Ja jos sinä siis sanot tälle temppelille, että sen on sorruttava maahan, niin se tapahtuu.
9. Ja jos sinä sanot tälle vuorelle: Luhistu maan tasalle, niin se tapahtuu.
10. Ja katso, jos sinä sanot, että Jumala on lyövä tätä kansaa, niin se tapahtuu.
11. Ja katso, nyt minä käsken sinun mennä julistamaan tälle kansalle, että näin sanoo Herra Jumala, joka on Kaikkivaltias: Ellette tee parannusta, teitä lyödään, niin että tuhoudutte.
12. Ja katso, nyt tapahtui, että kun Herra oli puhunut nämä sanat Nefille, tämä pysähtyi eikä mennyt omaan taloonsa, vaan palasi kansanjoukkojen luo, jotka olivat hajaantuneet eri puolille maata, ja alkoi julistaa heille Herran sanaa, joka oli hänelle puhuttu heitä odottavasta tuhosta, elleivät he tekisi parannusta.
13. Mutta katso, siitä suuresta ihmeestä huolimatta, jonka Nefi oli tehnyt kertomalla heille ylimmäisen tuomarin kuolemasta, he paaduttivat sydämensä eivätkä kallistaneet korvaansa Herran sanoille.
14. Sen tähden Nefi julisti heille Herran sanan, sanoen: Ellette tee parannusta, näin sanoo Herra: teitä lyödään, niin että tuhoudutte.
15. Ja tapahtui, että kun Nefi oli julistanut heille tämän sanan, niin katso, he vieläkin paaduttivat sydämensä eivätkä halunneet kallistaa korvaansa hänen puheilleen; ja niin he herjasivat häntä ja yrittivät päästä käsiksi häneen saadakseen hänet heitetyksi vankilaan.
16. Mutta katso, Jumalan voima oli hänen kanssansa, eivätkä he voineet ottaa häntä kiinni heittääkseen hänet vankeuteen, sillä Henki otti hänet ja johdatti hänet pois heidän keskeltänsä.
17. Ja tapahtui, että hän siirtyi Hengen voimassa väkijoukosta toiseen julistaen Jumalan sanaa, kunnes hän on julistanut sen heille kaikille eli levittänyt sen kaiken kansan keskuuteen.
18. Ja tapahtui, että he eivät halunneet kallistaa korvaansa hänen puheilleen; ja alkoi esiintyä riitaisuutta, niin että he nousivat toinen toistansa vastaan ja alkoivat miekoin tappaa toisiansa.
19. Ja näin päättyi Nefin kansan tuomarien hallituskauden seitsemäskymmenes ensimmäinen vuosi.

11 LUKU

Suuri nälänhätä. Kansa palaa Herran tykö ja alkaa jälleen menestyä. Eripuraisuutta ja riitaisuutta seuraa. Gaadiantonin salaliitto voimistuu jälleen.

1. Ja nyt tapahtui tuomarien hallituskauden seitsemäntenäkymmenentenä toisena vuonna, että riitaisuudet lisääntyivät, niin että sotia oli kaikkialla maassa koko Nefin kansan keskuudessa.
2. Ja tämä salainen rosvoliiitto oli tämän kadotuksen ja vääryyden työn jatkaja. Ja tätä sotaa kesti koko tämän vuoden; ja se jatkui seitsemäntenäkymmenentenä kolmantena vuonna.
3. Ja tapahtui, että Nefi huusi tänä vuonna Herran puoleen, sanoen:
4. Oi Herra, älä salli, että tämä kansa saa miekasta surmansa, vaan mieluummin, Herra, anna nälänhädän tulla maahan, jotta se herättäisi sitä muistamaan Herraa, Jumalaansa, ja se kenties tekisi parannuksen ja palaisi sinun tykösi.
5. Ja niin tapahtui Nefin sanojen mukaisesti. Ja suuri nälänhätä tuli maahan kaiken Nefin kansan keskuuteen. Ja siten nälänhätä jatkui seitsemäntenäkymmenentenä neljäntenä

- vuonna, ja miekan aiheuttama tuho päättyi, mutta nälän aiheuttama tuho yltyi ankaraksi.
6. Ja tämä hävitystyö jatkui myös seitsemäntenäkymmenentenä viidentenä vuonna. Sillä maata lyötiin kuivuudella, niin että siitä ei saatu eloa elonkorjuun aikana; ja sama kohtasi koko maata, niin laamanilaisten kuin nefiläistenkin keskuudessa, niin että kuolema kohtasi heitä tuhansittain maan jumalattomammissa osissa.
 7. Ja tapahtui, että kansa näki olevansa kuolemaisillaan nälkään, ja se alkoi muistaa Herraa, Jumalaansa; ja se alkoi muistella Nefin sanoja.
 8. Ja kansa alkoi vedota ylimmäisiin tuomareihinsa ja johtajiinsa, jotta nämä sanoisivat Nefille: Katso, me tiedämme, että sinä olet Jumalan mies; huuda siis Herran, meidän Jumalamme, puoleen, jotta hän ottaisi meiltä pois tämän nälänhädän, ja ettei kaikki se, mitä sinä olet puhunut meidän perikadostamme, toteutuisi.
 9. Ja tapahtui, että tuomarit sanoivat Nefille siten kuin oli toivottu. Ja tapahtui, että kun Nefi näki, että kansa oli tehnyt parannuksen ja nöyryty sakkivaatteissa, hän jälleen huusi Herran puoleen, sanoen:
 10. Oi, Herra, katso, tämä kansa tekee parannuksen, ja se on hävittänyt Gaadiantonin salaliiton keskuudestansa, niin että sen jäsenistä ei ole yhtäkään jäljellä, ja on kätkenyt sen salaiset suunnitelmat maahan.
 11. Tämän sen nöyryyden tähden käännä pois vihasi, oi Herra, ja käännä pois vihasi niiden jumalattomien ihmisten tuhon tähden, jotka sinä jo olet tuhonnut.
 12. Oi Herra, käännä pois vihasi, vihasi hehku, ja anna tämän nälänhädän lakata tässä maassa.
 13. Oi Herra, kuule minua ja anna tapahtua minun sanojeni mukaan ja lähetä sadetta maan päälle, jotta se kantaisi hedelmää ja eloa korjuun aikana.
 14. Oi Herra, sinä kuulit sanani, kun minä sanoin: Anna nälänhädän tulla, jotta miekan surma lakkaisi; ja minä tiedän, että sinä tälläkin kertaa kuulet minun sanani, sillä sinä sanoit: Jos tämä kansa tekee parannuksen, minä säästän sen.
 15. Niin, oi Herra, sinä näet että se on tehnyt parannuksen sen nälänhädän ja ruton ja hävityksen tähden, joka sitä on kohdannut.
 16. Ja etkö nyt kääntäisi pois vihaasi, oi Herra, ja jälleen koettaisi, palveleeko se sinua? Ja jos niin tapahtuu, Herra, sinä saatat siunata sitä sen mukaisesti, mitä olet sanonut.
 17. Ja tapahtui, että seitsemäntenäkymmenentenä kuudentena vuonna Herra käänsi pois vihansa kansasta ja antoi sateen langeta maahan, niin että se kantoi hedelmää sadonkorjuun aikana. Ja tapahtui, että se tuotti eloa elonkorjuun aikana.
 18. Ja katso, kansa riemuitsi ja ylisti Jumalaa, ja riemu täytti koko maan eikä kansa enää yrittänyt tappaa Nefiä, vaan se piti häntä suurena profeettana ja Jumalan miehenä, jolle Jumala oli antanut suuren voiman ja valtuuden.
 19. Ja katso, Lehi, hänen veljensä, ei ollut hänestä vanhurskauden suhteen rahtuakaan vähäisempi.
 20. Ja siten tapahtui, että Nefin kansa alkoi jälleen menestyä maassa ja alkoi rakentaa autoille seuduilleen sekä lisääntyä ja levitä, kunnes peitti koko maan, sekä pohjoispuolella että eteläpuolella, läntisestä merestä itäiseen mereen asti.
 21. Ja tapahtui, että seitsemäskymmenes kuudes vuosi päättyi rauhan vallitessa. Ja seitsemäskymmenes seitsemäs vuosi alkoi rauhan vallitessa; ja kirkko levisi kaikkialle maahan, ja suurin osa kansasta, sekä nefiläisistä että laamanilaisista, kuului kirkkoon, ja maassa vallitsi sangen suuri rauha; ja niin päättyi seitsemäskymmenes seitsemäs vuosi.
 22. Ja oli rauha myös seitsemäntenäkymmenentenä kahdeksantena vuonna ottamatta lukuun vain muutamia riitaisuuksia eräistä opinkohdista, joita profeetat olivat opettaneet ja saattaneet voimaan.
 23. Ja seitsemäntenäkymmenentenä yhdeksäntenä vuonna alkoi esiintyä paljon riitaa. Mutta tapahtui, että Nefi ja Lehi ja monet heidän veljensä, jotka olivat perillä opin todellisesta ytimestä ja saivat monia ilmoituksia päivittäin, saarnasivat kansalle, saaden sen riitaisuudet siten loppumaan sinä samana vuonna.
 24. Ja tapahtui Nefin kansan tuomarien hallituskauden kahdeksantenkymmenentenä vuonna, että oli muutamia Nefin kansasta luopuneita, jotka olivat joitakin vuosia aikaisemmin siirtyneet laamanilaisten puolelle ja omaksuneet laamanilaisten nimen, ja myös joukko laamanilaisten todellisia jälkeläisiä, joita nuo ensiksi mainitut eli nuo luopiot olivat yllyttäneet vihaan, minkä vuoksi he alkoivat sodan veljiänsä vastaan.
 25. Ja he murhasivat ja ryöstivät, ja sitten he vetäytyivät vuoristoon ja erämaahan ja piilopaikkoihin, kätkeytyen, ettei heitä löydettäisi, ja heidän joukkonsa kasvoi päivä päivältä, koska oli luopioita, jotka liittyivät heihin.
 26. Ja siten heistä oli kasvanut vain muutaman vuoden kuluessa ylen suuri rosvojoukko, ja he etsivät selville kaikki Gaadiantonin salaiset suunnitelmat, ja siten heistä tuli Gaadiantonin rosvoja.
 27. Ja katso, nämä rosivot aiheuttivat paljon onnettomuutta, suurta tuhoa Nefin kansan keskuudessa ja myös laamanilaisten keskuudessa.
 28. Ja tapahtui, että oli välttämätöntä tehdä loppu tästä hävitystyöstä; sen tähden lähetettiin väkevästä miehistä koottu sotajoukko erämaahan ja vuorille tätä rosvojoukkoa etsimään ja tuhoamaan.
 29. Mutta katso, tapahtui, että heidät samana vuonna ajettiin takaisin omiin maihinsa. Ja siten päättyi Nefin kansan tuomarien hallituskauden kahdeksäskymmenes vuosi.
 30. Ja tapahtui kahdeksannekymmenennen ensimmäisen vuoden alussa, että se jälleen lähti sotimaan tätä rosvojoukkoa vastaan ja tuhosikin siitä paljon; ja itsekin se kärsi suurta mieshukkaa.
 31. Ja jälleen sen oli pakko palata erämaasta ja vuoristosta omille maillensa noiden vuoristoa ja erämaata hallussaan pitävien rosvojen ylen suuren lukumäärän takia.
 32. Ja tapahtui, että näin päättyi tämä vuosi. Ja rosivot lisääntyivät ja voimistuivat vieläkin, niin että he uhmasivat kokonaisia nefiläisten sotajoukkoja ja myös laamanilaisten sotajoukkoja; ja he saattoivat kansan kaikkialla maassa suuren pelon valtaan.

33. Sillä he kävivät monissa osissa maata aiheuttaen kansan keskuudessa suurta hävitystä; monia he tappoivat ja veivät toisia vankeina erämaahan, varsinkin heidän naisiaan ja lapsiaan.
34. Mutta tämä suuri onnettomuus, joka oli tullut kansan osaksi sen pahuuden tähden, herätti sen taas muistamaan Herran, Jumalansa.
35. Ja siten päättyi tuomariien hallituskauden kahdeksaskymmenes ensimmäinen vuosi.
36. Ja kahdeksantenakymmenentenä toisena vuonna se alkoi jälleen unohtaa Herran, Jumalansa. Ja kahdeksantenakymmenentenä kolmantena vuonna sen pahuus yltyi. Eikä se kahdeksantenakymmenentenä neljäntenä vuonna parantanut vaellustansa.
37. Ja tapahtui kahdeksantenakymmenentenä viidentenä vuonna, että sen ylpeys ja jumalattomuus kasvamistaan kasvoi; ja näin se jälleen kypsyi perikatoaan kohti.
38. Ja niin päättyi kahdeksaskymmenes viides vuosi.

12 LUKU

Inhimillinen heikkous ja Jumalan hyvyys ja voima. Autuaat ovat katuvaiset. Ihmiset tuomi-
taan tekojensa mukaan.

1. Ja tästä me voimme nähdä, kuinka petollisia ja kuinka epävakaisia ihmislasten sydämet ovat; ja me voimme nähdä, että Herra suuressa, äärettömässä hyvydessänsä siunaa niitä ja antaa niiden menestyä, jotka häneen turvaavat.
2. Ja me voimme nähdä, että juuri silloin, kun hän antaa kansansa menestyä, niin että sen pellot enentyvät ja samoin sen lammaskatraat ja karjalaumat, sen kulta ja hopea ja kaikenkalaiset kalleudet; ja säästää sen hengen ja pelastaa sen sen vihollisten käsistä; pehmittää sen vihollisten sydämet, niin etteivät nämä julistaisi sotia sitä vastaan; sanalla sanoen, tekee kaikenkaltaista kansansa menestyksen ja onnen hyväksi; juuri silloin se paaduttaa sydämensä ja unohtaa Herran, Jumalansa, ja polkee Pyhän jalkoihinsa - ja tämän se tekee elämänsä helppouden ja ylen suuren menestyksensä tähden.
3. Ja tästä me näemme, että ellei Herra kurita kansaansa monin ahdistuksin, ellei hän rankaise sitä kuolemalla ja kaikenlaisella rutolla, se ei häntä muista.
4. Voi kuinka mielettömiä ja kuinka turhuuteen kiintyviä ja kuinka syntisiä ja perkeleellisiä, kuinka nopeita pahaan ja kuinka hitaita hyvään ovat ihmislapset, ja kuinka auliita kallistamaan korvansa pahan sanoille ja kiinnittämään sydämensä maailman turhuuksiin!
5. Kuinka nopeat ylpistymään, kuinka nopeat rehentelyyn ja tekemään kaikenlaista syntiä, ja kuinka hitaat he ovat muistamaan Herraa Jumalansa ja kallistamaan korvansa hänen neuvoillessa, kuinka hitaat kulkemaan viisauden polkuja!
6. Katso, he eivät halua, että Herra, heidän Jumalansa, joka on heidät luonut, heitä johtaisi ja hallitsisi; hänen suuresta hyvydestänsä ja hänen heitä kohtaan osoittamastansa armosta huolimatta he vähät välittävät hänen neuvoistansa eivätkä halua häntä op-
paaksensa.
7. Voi, kuinka suuri onkaan ihmislasten mitättömyys; vähemmän arvoiset he ovat kuin maan tomu.
8. Sillä katso, maan tomu liikkuu sinne ja tänne, hajaantuen kaikkialle suuren ja iankaikkisen Jumalamme käskyn mukaan.
9. Ja katso, hänen äänensä kuullessaan kukkulat ja vuoret vapisevat ja järkkyvät.
10. Ja hänen äänensä voimasta ne murenevät ja muuttuvat laakeiksi kuin laakso.
11. Koko maa hänen äänensä voimasta järkkyy;
12. hänen äänensä voimasta maan uumenet vavahtelevat sisintänsä myöten.
13. Ja jos hän sanoo maalle: Liiku! niin se liikkuu.
14. Ja jos hän sanoo maalle: Liiku taaksepäin, niin että päivä pitenee monella hetkellä, niin se tapahtuu;
15. ja siten maa hänen sanansa mukaisesti liikkuu taaksepäin, ja se näyttää ihmisestä siltä kuin aurinko seisoi paikallaan; ja katso, näin onkin laita, sillä totisesti ei aurinko liiku, vaan maa.
16. Ja katso, jos hän vielä sanoo syville vesille: Kuivukaa! niin se tapahtuu.
17. Katso, jos hän sanoo tälle vuorelle: Kohoa ilmaan, siirry tuon kaupungin ylle ja putoa sen päälle, niin että se hautaantuu! niin katso, se tapahtuu.
18. Ja katso, jos mies kätkee aarteen maahan, ja Herra sanoo: Olkoon se kirottu sen miehen syntisyyden tähden, joka sen kätki, niin katso, se on oleva kirottu.
19. Ja jos Herra sanoo: ole kirottu, niin ettei kukaan ihminen enää konsanaan löydä sinua, niin katso, konsanaan ei kukaan ihminen sitä tapaa.
20. Ja katso, jos Herra sanoo ihmiselle: Pahojen tekojesi tähden sinut kirotaan iankaikkisesti! niin se tapahtuu.
21. Ja jos Herra sanoo: Pahojen tekojesi tähden sinut hävitetään minun kasvojeni edestä, niin hän antaa niin tapahtua.
22. Ja voi sitä, jolle hän näin sanoo, sillä näin tapahtuu sille, joka syntiä tekee, eikä hän voi pelastua; tämän tähden siis, että ihmiset pelastuisivat, on parannusta julistettu.
23. Autuaat ovat sen tähden ne, jotka tekevät parannuksen ja kuulevat Herran, heidän Jumalansa, ääntä, sillä nämä ovat ne, jotka pelastuvat.
24. Ja suokoon Jumala suuressa täyteydessänsä, että ihmiset johdatettaisiin parannukseen ja tekemään hyviä tekoja, jotta heidät palautettaisiin armoon armon vuoksi, tekojensa mukaan.
25. Ja minä haluaisin kaikkien ihmisten pelastuvan. Mutta me luemme, että suurena ja viimeisenä päivänä muutamat karkoitetaan pois, heitetään pois Herran kasvojen edestä;
26. ja heidät jätetään loputtoman kurjuuden tilaan, niin että toteutuvat sanat, jotka sanovat: Jotka hyvää ovat tehneet, saavat iankaikkisen elämän; ja jotka pahaan ovat tehneet, saavat iankaikkisen tuomion. Ja näin on. Amen.

13 LUKU

Samuel julistaa profetioitansa kaupungin vaililta. Oikeudenmukaisuuden miekka on putoava neljännen sukupolven päälle. Nefiläisten kaupungit säästyvät vanhurskaiden tähden. Maa kirotaan. Aarteita, jotka luisuvat pois käsistä.

1. Ja nyt tapahtui kahdeksantenakymmenentenä kuudentena vuonna, että nefiläiset yhä pysyivät pahoissa teoissaan, suuressa jumalattomuudessa, kun taas laamanilaiset huolehtivat tarkasti Jumalan käskyjen noudattamisesta Mooseksen lain mukaan.
2. Ja tapahtui tänä vuonna, että muuan Samuel, joka oli laamanilainen, tuli Sarahemlan maahan ja alkoi saarnata kansalle. Ja tapahtui, että hän saarnasi monta päivää parannusta kansalle, mutta se karkoitti hänet, ja hän oli vähällä palata omaan maahansa.
3. Mutta katso, Herran ääni tuli hänelle, kehoittaen häntä kääntymään takaisin ja profetioimaan kansalle, mitä tahansa hänen sydämeensä nousisikin.
4. Ja tapahtui, että kansa ei sallinut hänen tulla kaupunkiin; sen tähden hän meni ja kiipesi sen vailille ja ojensi kätensä ja huusi kovalla äänellä, profetoiden kansalle kaikkea, mitä Herra pani hänen sydämeensä.
5. Ja hän sanoi sille: Katsokaa, minä, Samuel, joka olen laamanilainen, puhun Herran sanoja, jotka hän panee minun sydämeeni; ja katso, hän on pannut minun sydämeeni tälle kansalle sanottavaksi, että oikeudenmukaisuuden miekka riippuu tämän kansan yllä; ja ennen kuin neljäsataa vuotta on kulunut, putoaa oikeudenmukaisuuden miekka tämän kansan päälle.
6. Ankara hävitys tätä kansaa odottaa, ja se varmasti tulee tämän kansan osaksi, eikä mikään muu voi tätä kansaa pelastaa kuin parannus ja, usko Herraan Jeesukseen Kristukseen, joka totisesti tulee maailmaan, kärsii paljon ja tulee tapetuksi kansansa tähden.
7. Ja katsokaa, Herran enkeli on ilmoittanut sen minulle, ja hän toi sielulleni ilosanoman. Ja katso, minut lähetettiin teidän tyköne ilmoittamaan sitä teillekin, jotta te saisitte ilosanoman; mutta katso, te ette tahtoneet ottaa minua vastaan.
8. Sen tähden, näin sanoo Herra: Nefiläisten sydämen kovuuden tähden minä otan heiltä pois sanani ja loitonnan heistä Henkeni enkä enää kärsi heitä ja käännän heidän veljensä sydämet heitä vastaan, elleivät he parannusta tee.
9. Ja ennen kuin neljäsataa vuotta on kulunut, minä annan heidän tuhoutua; miekalla, nälänhädällä ja rutolla minä heitä rankaisen.
10. Vihani hehkussa minä heitä rankaisen, ja teidän vihollistenne neljännestä sukupolvesta tulevat muuttamat elämään nähdäksensä teidän perikatonne; ja näin on totisesti tapahtuva, ellette tee parannusta, sanoo Herra; ja nuo neljänteen sukupolveen kuuluvat tulevat olemaan teidän häviönne todistajina.
11. Mutta jos te teette parannuksen ja käännytte takaisin Herran, Jumalanne, tykö, minä käännän pois vihani, sanoo Herra, ja näin sanoo, Herra: Autuaat ovat ne, jotka tekevät parannuksen ja palaavat minun tyköni, mutta voi sitä, joka ei parannusta tee.
12. Voi tätä suurta Sarahemlan kaupunkia, sillä katso, niiden tähden, jotka vanhurskaita ovat, se pelastuu; voi tätä suurta kaupunkia, sillä minä havaitsen, sanoo Herra, että monet, jopa suurin osa tämän suuren kaupungin asukkaista, tulevat paaduttamaan sydämensä minua vastaan, sanoo Herra.
13. Mutta autuaat ovat ne, jotka tekevät parannuksen, sillä heidät minä säästän. Mutta katso, ellei olisi niitä vanhurskaita, jotka tässä suuressa kaupungissa ovat, niin katso, minä antaisin tulen tulla alas taivaasta hävittämään sen.
14. Mutta katso, vanhurskaiden tähden se säästyy. Mutta katso, tulee aika, sanoo Herra, että kun te karkoitatte vanhurskaat keskeltänne, tekin olette kypsät tuhottaviksi; voi siis tätä suurta kaupunkia sen pahuuden ja niiden kauhistusten tähden, mitä siinä on.
15. Ja voi Gideonin kaupunkia sen pahuuden ja niiden kauhistusten tähden, mitä siinä on.
16. Ja voi kaikkia niitä kaupunkeja, joita tässä maassa sen eri äärillä on ja jotka ovat nefiläisten hallussa, sen pahuuden ja niiden kauhistusten tähden, mitä niissä on.
17. Ja katso, kirous on tuleva maan osaksi, sanoo Herra Sebaot, niiden ihmisten tähden, jotka tässä maassa asuvat, heidän pahuutensa ja heidän kauhistustensa tähden.
18. Ja on tapahtuva, sanoo Herra Sebaot, meidän suuri ja totinen Jumalamme, ettei kukaan, joka kätkee aarteita maahan, niitä enää löydä maan suuren kirouksen tähden, ellei hän ole vanhurskas ihminen ja kätke sitä Herran haltuun.
19. Sillä minä tahdon, sanoo Herra, että he kätkevät aarteensa minun haltuuni; ja kirotut olkoot ne, jotka eivät aarteitaan minun haltuuni kätke, sillä muut eivät minun haltuuni aarteitaan kätke kuin vanhurskaat; ja se, joka ei aarteitaan minun haltuuni kätke, on kirottu, ja samoin aarre, eikä kukaan saa sitä takaisin, koska maa on kirottu.
20. Ja tulee päivä, jolloin he kätkevät aarteensa, koska he ovat kiinnittäneet sydämensä rikkauksiin; ja koska he ovat kiinnittäneet sydämensä rikkauksiinsa, minä kätken heidän aarteensa, kun he pakenevat vihollisiansa; koska he eivät tahdo kätkeä niitä minun haltuuni, niin olkoot he kirotut ja samoin heidän aarteensa; ja sinä päivänä heidät kivistään, sanoo Herra.
21. Katsokaa, tämän suuren kaupungin asukkaat, ja kuulkaa minun sanojani; kuulkaa sitä, mitä Herra sanoo, sillä katso, hän sanoo, että teidät kirotaan teidän rikkauksienne tähden, ja myös teidän rikkautenne kirotaan, koska te olette kiinnittäneet niihin sydämenne ettekä ole kuulleet hänen sanojaan, joka ne teille antoi.
22. Te ette muista Herraa, Jumalaanne, siinä, millä hän on teitä siunannut, vaan te muistatte aina rikkautenne, kiittämättä niistä Herraa Jumalaanne; te ette avaa sydäntänne Herralle, vaan se paisuu suuresta ylpeydestä, niin että te rehentelette ja pöyhkeilette, kadehditte, kiistelette, juonittelette, vainoatte ja murhaatte ja teette kaikenkaltaista syntiä.
23. Tämän tähden Herra Jumala on antanut kirouksen kohdata maata sekä teidän rikkauksienne; ja tämä tapahtuu teidän syntienne tähden.

24. Voi tätä kansaa tämän ajan tähden, joka on tullut, jolloin te karkoitatte profeetat ja pilkkaatte heitä ja heitätte heitä kivillä, tapatte heidät ja teette heille kaikenkaltaista paha, aivan kuin on tehty entisinä aikoina.
25. Ja nyt te puhellessanne sanotte: Jos me olisimme eläneet esi-isiemme aikoihin, me emme olisi tappaneet profeettoja; me emme olisi kivittäneet ja karkoittaneet heitä.
26. Katso, te olette pahempia kuin he, sillä niin totta kuin Herra elää, jos teidän keskellenne tulee profeetta julistamaan teille Herran sanaa, joka todistaa teidän synneistänne ja pahoista teoistanne, te vihastutte häneen, ajatte hänet ulos ja koetatte kaikin tavoin tappaa häntä; te väitätte häntä vääräksi profeetaksi, että hän on synnintekijä ja perkeleestä, koska hän todistaa, että teidän tekonne ovat pahat.
27. Mutta katso, jos joku tulee teidän keskellenne ja sanoo: Tehkää tämä, sillä siinä ei ole mitään jumalatonta; tehkää tuo, ette joudu siitä kärsimään - ja vaikka hän sanoisi: Vaeltakaa oman sydämenne ylpeyden mukaan; vaeltakaa silmäinne ylpeyden mukaan ja tehkää, mitä tahansa sydämenne halajaa - ja jos joku tulee teidän keskellenne ja näin sanoo, te otatte hänet vastaan ja sanotte, että hän on profeetta.
28. Hänelle te osoitate kunnioitustanne ja annatte hänelle tavaraanne; te annatte hänelle kultaanne ja hopeaanne ja puette hänet kallisarvoisiin vaatteisiin; ja koska hän puhuu teille liukkaista sanoja ja sanoo, että kaikki on hyvin, te ette hänestä virhettä löydä.
29. Voi teitä syntistä ja nurjaa sukupolvea, teitä paatunutta niskurikansaa, kuinka kauan luulette Herran teitä kärsivän? Kuinka kauan sallitte mielettömien ja sokeiden taluttajien taluttaa itseänne? Kuinka kauan valitsette pimeyden mieluummin kuin valkeuden?
30. Katso, Herran viha on jo syttynyt teitä vastaan; katso, hän on kironnut maan teidän syntienne tähden.
31. Ja katso, tulee aika, jolloin hän kiroaa teidän rikkautenne, niin että ne luisuvat käsistänne eivätkä ne pysy teillä, ettekä te voi köyhyytenne päivinä pidättää niitä itsellänne.
32. Ja köyhyytenne päivinä te huudatte Herran puoleen, ja turhaan te huudatte, sillä teidän perikatonne on teidät jo kohdannut ja teidän hävityksenne varmaksi tullut; ja silloin te itkette ja valitatte tuona päivänä, sanoo Herra Sebaot. Ja silloin te vaikerratte ja sanotte:
33. Voi, kunpa olisin tehnyt parannuksen enkä olisi surmannut profeettoja, kivittänyt heitä ja karkoittanut heitä. Niin, sinä päivänä te sanotte: Voi, kunpa olisimme muistaneet Herraa, Jumalaamme, sinä päivänä, kun hän antoi meille rikkautemme, niin ne eivät olisi luisuneet pois käsistämme, niin että me olisimme ne kadottaneet, sillä katso, meidän rikkautemme ovat meiltä menneet.
34. Katso, me laskemme työkalun tähän, ja huomenna se on poissa; ja katso, meidän miekkamme ovat meiltä otetut sinä päivänä, kun me olemme niitä taistellaksemme etsineet.
35. Me olemme kätkeneet aarteemme, ja ne ovat luisuneet meiltä pois maan kirouksen tähden.
36. Voi, kunpa olisimme tehneet parannuksen sinä päivänä, kun Herran sana tuli meille; sillä katso, maa on kirottu, ja kaikki luisuu käsistämme eikä mikään pysy meillä.
37. Katso, me olemme pahojen henkien ympäröimät, sen enkelien ympäröimät, joka on halunnut tuhota meidän sielumme. Katso, meidän syntimme ovat suuret. Oi Herra, etkö voi kääntää pois vihaasi meistä? Ja näin te tulette puhumaan noina päivinä.
38. Mutta katso, teidän koetusaikanne on mennyt; te olette lykänneet pelastuksenne päivää tuonnemmaksi, kunnes on tullut iankaikkisesti liian myöhä ja teidän perikatonne on tullut varmaksi; sillä te olette koko elämänne ajan tavoitelleet sellaista, mitä ette ole voineet saavuttaa, ja te olette tavoitelleet onnea tekemällä syntiä, mikä on sen vanhurskauden olemukselle vastakkainen, joka on meidän suurella ja iankaikkisella Päälämme.
39. Voi, te maan asukkaat, kunpa suostuisitte kuuntelemaan sanojani! Ja minä rukoilen, että Herran viha kääntyisi pois teistä ja että te tekisitte parannuksen ja pelastuisitte.

14 LUKU

Samuel Laamanilainen ennustaa Kristuksen tulemisen. Merkki Kristuksen syntymisestä tullaan antamaan viiden vuoden kuluttua. Myös merkki hänen kuolemistansa ilmoitetaan etukäteen.

1. Ja nyt tapahtui, että Samuel Laamanilainen profetoi paljon muutakin, jota ei voida kirjoittaa.
2. Ja katso, hän sanoi heille: Katso, minä annan teille merkin, sillä viisi vuotta kuluu vielä, ja katso, silloin tulee Jumalan Poika lunastamaan kaikki ne, jotka uskovat hänen nimensä.
3. Ja katso, tämän minä annan teille merkiksi hänen tulemisensa hetkestä; sillä katso, taivaalle ilmaantuu suuria valoja, niin ettei hänen tulemisensa edellisenä yönä ole pimeyttä oleva vaan ihmisistä tuntuu siltä kuin olisi päivä.
4. Yksi päivä ja yö ja päivä on siis oleva kuin yksi päivä, ikään kuin ei yötä olisi, ja tämä on oleva teille merkiksi, sillä te tulette havaitsemaan auringon nousemisen samoin kuin sen laskemisen; sen tähden varmuudella tiedetään, että kuluu kaksi päivää ja yö; mutta yö ei kuitenkaan pimene; ja se on oleva hänen syntymänsä edellinen yö.
5. Ja katso, taivaalle nousee uusi tähti, jonka moista te ette ole koskaan nähneet; ja tämä on myös teille merkiksi.
6. Ja katso, tässä ei ole kaikki, vaan taivaalla tulee näkymään monia merkkejä ja ihmeitä.
7. Ja tapahtuu, että te kaikki hämmästytte ja ihmettelette, niin että te kaadutte maahan.
8. Ja tapahtuu, että kuka ikinä uskoo Jumalan Poikaan, hän perii iankaikkisen elämän.
9. Ja katso, näin Herra on enkelinsä kautta käskenyt minun tulla ja ilmoittaa nämä asiat teille; näistä asioista hän on käskenyt minun profetoida teille, ja hän on sanonut minulle: Huuda tälle kansalle: Tehkää parannus ja valmistakaa Herran tietä.
10. Ja nyt te olette minulle vihoissanne ja yritätte tappaa minut ja olette karkoittaneet minut keskeltänne, koska minä olen laamanilainen ja olen puhunut teille, mitä Herra on käskenyt minun sanoa, ja koska sanani olivat ankarat teitä kohtaan.

11. Mutta teidän on kuultava minun sanani, sillä sen tähden minä olen kiivennyt tämän kaupungin valleille, että te kuulisitte ja saisitte tietää Jumalan tuomiot, jotka odottavat teitä teidän syntienne tähden ja että te myös saisitte tietää parannuksenteon ehdot;
12. ja että te myös saisitte kuulla Jeesuksen Kristuksen tulemisesta, joka on Jumalan Poika, taivaan ja maan Isä, kaiken hamasta alusta olemassa olleen Luoja; ja että te saisitte kuulla hänen tulemisensa merkeistä, niin että te uskoisitte hänen nimeensä.
13. Ja jos te uskotte hänen nimeensä, te teette parannuksen kaikista synneistänne, niin että te siten saatte ne anteeksi hänen ansiostaan.
14. Ja katso, vielä minä annan teille toisen merkin, merkin hänen kuolemistansa.
15. Sillä katso, totisesti hänen pitää kuolla, jotta pelastus voisi tulla, sillä hänen tulee kuolla, ja on tarpeen, että hän kuolee, saadakseensa aikaan kuolleiden ylösnousemuksen, niin että ihmiset siten tuotaisiin Herran kasvojen eteen.
16. Sillä katso, tämä kuolema saa aikaan ylösnousemuksen ja lunastaa koko ihmiskunnan ensimmäisestä kuolemasta, joka on hengellinen kuolema; sillä koko ihmiskunta, koska se Aadamin lankeemuksen takia hävitettiin Herran kasvojen edestä, katsotaan kuolleeksi sekä ajallisessa että hengellisessä suhteessa.
17. Mutta katso, Kristuksen ylösnousemus lunastaa ihmiskunnan, koko ihmiskunnan, ja tuo sen takaisin Herran kasvojen eteen.
18. Ja se saattaa voimaan parannuksenteon ehdon, niin että kuka tahansa tekee parannuksen, häntä ei hakata pois ja heitetä tuleen; mutta jokainen, joka ei tee parannusta, hakataan pois ja heitetään tuleen, ja hänen osaksensa tulee jälleen hengellinen kuolema, toinen kuolema, sillä hänet on jälleen hävitetty pois siitä, mikä vanhurskauteen kuuluu.
19. Tehkää siis parannus, tehkää parannus, ettette nämä asiat tuntien, mutta kuitenkin niiden mukaan tekemättä, antaisi tuomion tulla osaksenne, niin että joutuisitte tämän toisen kuoleman alaisiksi.
20. Mutta katso, kuten minä teille puhuin toisesta merkistä, hänen kuolemisensa merkistä, niin katso, sinä päivänä, jona hän kärsii kuoleman, aurinko pimenee ja kieltäytyy antamasta valoansa teille; ja samoin tekevät kuu ja tähdet, eikä tämän maan yllä ole mitään valoa oleva kolmen päivän aikana siitä hetkestä lukien, jolloin hän kärsii kuoleman, aina siihen hetkeen asti, jolloin hän jälleen nousee kuolleista.
21. Sinä aikana, jolloin hän heittää henkensä, on jyrisevä ja salamoiva monen hetken ajan, ja maa järisee ja vavahtelee; ja kalliot, jotka tämän maan päällä ovat, sekä maanpinnasta kohoavat että sen alla ovat, jotka te tällä hetkellä tiedätte järkkymättömiksi ja että suurin osa on yhtä järkkymätöntä kappaletta, tulevat hajoaamaan;
22. ne revähtävät halki, ja siitä lähtien niitä tavataan halkeilleina ja säröisinä ja rikkonaisina palasina koko maan pinnalla, sekä koholla maanpinnasta että sen alla.
23. Ja katso, silloin nousee ankaria myrskyjä, ja monet vuoret madaltuvat laakson kaltaisiksi, ja monet paikat, joita nyt sanotaan laaksoiksi, muuttuvat vuoriksi, joiden korkeus on suuri.
24. Ja monet valtatiet sortuvat ja monet kaupungit muuttuvat autioiksi.
25. Ja monet haudat aukeavat, luovuttaen takaisin monia kuolleistansa; ja monille ilmestyy monia pyhiä.
26. Ja katso, näin enkeli on minulle puhunut, sillä hän sanoi minulle, että jylinää ja salomointia jatkuu monen hetken ajan.
27. Ja hän sanoi minulle, että tämä kaikki tapahtuu ukkosen ja salamoinnin ja myrskyn jatkuessa ja että pimeys peittää koko maan pinnan kolmen päivän ajaksi.
28. Ja enkeli sanoi minulle, että monet tulevat näkemään suurempia tapahtumia kuin nämä ovat, jotta he uskoisivat, että nämä merkit ja nämä ihmeet tapahtuvat kaikkialla tässä maassa, jotta ei ihmislusten keskuudessa olisi epäuskoon syytä -
29. ja tämä tapahtuu sen tähden, että kuka ikänä usko, pelastuisi ja kuka ikinä ei usko, saisi osakseen vanhurskaan tuomion; ja että jos heidät tuomitaan, he itse saattaisivat itsellensä oman tuomionsa.
30. Ja nyt muistakaa, muistakaa, veljeni, että jokainen, joka hukkuu, hukkuu omasta syystänsä, ja jokainen, joka tekee pahaa, tekee sitä omasta tahdostansa, sillä katso, te olette vapaita, teillä on lupa toimia niin kuin itse tahdotte, sillä katso, Jumala on antanut teille tiedon, ja hän on tehnyt teidät vapaiksi.
31. Hän on antanut teille kyvyn erottaa hyvän pahasta, ja hän on antanut teille kyvyn valita elämän taikka kuoleman; ja te voitte tehdä hyvää ja tulla palautetuksi siihen, mikä hyvää on, eli teille palautetaan se, mikä on hyvää; tai te voitte tehdä pahaa, jolloin teille palautetaan se, mikä pahaa on.

15 LUKU

Samuel Laamanilainen jatkaa varoittavaa puhettaan. Hänen kansastaan on jäännös säilyvä. Nefiläiset tuhoutuvat perin juurin, elleivät tee parannusta.

1. Ja nyt, rakkaat veljeni, katsokaa, minä ilmoitan teille, että ellette tee parannusta, teidän talonne autioituvat.
2. Ellette parannusta tee, teidän naisillanne on oleva täysi syy murehtimiseen imetyssai-kanansa, sillä te yritätte paeta, eikä turvapaikkaa löydy; ja voi niitä, jotka ovat raskaina, sillä he liikkuvat vaivalloisesti eivätkä pääse pakenemaan; sen tähden heidät poljetaan maahan ja jätetään tuhon omaksi.
3. Voi tätä kansaa, jota sanotaan Nefin kansaksi, ellei se tee parannusta, kun se näkee kaikki nämä merkit ja ihmeet, jotka sille näytetään; sillä katso, se on ollut Herran valittu kansa; sillä Nefin kansaa hän on rakastanut, ja hän on sitä myös kurittanut; sen pahojen tekojen päivinä hän sitä kuritti, koska hän sitä rakastaa.
4. Mutta katsokaa, veljeni, laamanilaisia hän on vihannut, koska heidän tekonsa ovat alati olleet pahat, mikä johtuu heidän isäinsä perimätiedon vääryydestä. Mutta katso, pelastus on tullut heille nefiläisten julistuksen välityksellä, ja tämän tähden Herra on pidentänyt heidän päivänsä.

5. Ja minä tahtoisin teidän näkevän, että suurin osa heistä kulkee velvollisuutensa polkua ja he vaeltavat visusti Jumalan edessä ja pitävät huolen hänen käskyjensä ja säädösten ja oikeuksiensa noudattamisesta Mooseksen lain mukaan.
6. Minä sanon teille, että suurin osa heistä tekee näin, ja he pyrkivät väsymättömän ahkerasti saamaan loputkin veljistään osallisiksi totuuden tuntemisesta; sen tähden monia liittyy heidän joukkoonsa joka päivä.
7. Ja katso, te itse tiedätte, sillä te olette sen omin silmin nähneet, että heistä kaikki, jotka on opetettu tuntemaan totuus ja heidän Isänsä perimätietojen turmeltuneisuus ja kauhistus ja jotka on ohjattu uskomaan pyhiin kirjoituksiin, pyhien profeettojen profetioihin, jotka on kirjoitettu, ja siten ohjattu uskomaan Herraan ja tekemään parannus, mikä usko ja parannus saa heissä aikaan mielenmuutoksen -
8. siis te tiedätte itse, että jokainen, joka on tähän päässyt, on luja ja järkkymätön uskossa sekä siinä, millä heidät on tehty vapaiksi.
9. Ja te tiedätte myös, että he ovat kaivaneet sota-aseensa maahan, ja he pelkäävät kaivaa niitä esiin, etteivät vain mitenkään tekisi syntiä; te voitte nähdä, että he pelkäävät tehdä syntiä - sillä katso, he sallivat vihollistensa tallata heidät jalkoihinsa ja tappaa heidät nostamatta miekkojansa heitä vastaan, ja näin he tekevät, koska he uskovat Kristukseen.
10. Ja sen kestävyuden tähden, jota he osoittavat uskoessaan siihen, mihin uskovat, heidän lujuutensa tähden, kun he kerran ovat valistettut, Herra heitä siunaa ja pidentää heidän päivänsä, huolimatta heidän synneistensä.
11. Ja vaikka he epäuskoon sortuisivat, Herra pidentää heidän päivänsä, kunnes tulee aika, josta meidän isämme ovat puhuneet, ja samoin profeetta Senos ja monet muut profheetat, ja jolloin meidän veljemme laamanilaiset jälleen saatetaan totuuden tuntemiseen -
12. minä sanon teille, että Herran lupaukset on ulotettu koskemaan meidän veljiämme laamanilaisia aikojen lopulla, ja huolimatta niistä monista kärsimyksistä, jotka heitä odottavat, ja vaikka heitä ajetaan maan päällä sinne ja tänne, vainotaan ja lyödään ja heidät hajotetaan eri suuntiin, eikä heillä ole paikkaa, mistä turvaa etsiä, Herra kuitenkin on oleva heille armollinen.
13. Ja näin tapahtuu, kuten on profetoitu, että heidät saatetaan osallisiksi todellisesta tiedosta, joka on tieto heidän Lunastajastansa ja heidän suuresta ja oikeasta paimenestansa, ja että heidät luetaan hänen lampaidensa joukkoon.
14. Sen tähden minä sanon teille, että heidän osansa on oleva parempi kuin teidän, ellette tee parannusta.
15. Sillä katso, jos ne voimalliset teot, jotka on teille näytetty, olisi näytetty heille, jotka ovat vaipuneet epäuskoon isänsä perimätietojen tähden, he eivät, kuten itse voitte nähdä, enää konsanaan olisi vaipuneet epäuskoon.
16. Sen tähden, sanoo Herra, minä en ole täydellisesti hävittävä heitä, vaan saatan heidät viisauteni päivänä jälleen palaamaan tyköni, sanoo Herra.
17. Ja katso, sanoo Herra nefiläisistä, jos he eivät tee parannusta ja pidä vaaria siitä, että tekevät minun tahtoni, minä täydellisesti tuhoan heidät, sanoo Herra, heidän epäuskonsa tähden, huolimatta niistä monista voimallisista teoista, joita minä olen heidän keskelään tehnyt; ja niin totta kuin Herra elää, tulee näin tapahtumaan, sanoo Herra.

16 LUKU

Muutamia nefiläisiä liittyy Kristuksen kirkkoon. Enemmistö hylkää Samuelin todistuksen. He yrittävät ottaa kiinni ja sitoa hänet. Hän pakenee ja palaa omaan maahansa. Nefin toiminta jatkuu. Epäusko vallitsee.

1. Ja nyt tapahtui, että monet kuuluivat Samuel Laamanilaisen sanat, jotka hän puhui kaupungin valleilta. Ja kaikki, jotka uskoivat hänen sanoihinsa, lähtivät etsimään Nefiä, ja tultuaan perille ja tavattuun hänet he tunnustivat hänelle syntinsä eivätkä niitä kieltäneet, haluten tulla kastetuiksi Herraan.
2. Mutta kaikki, jotka eivät uskoneet Samuelin sanoihin, vihastuivat häneen, ja he heittivät häntä kivillä ja monet myös ampuivat häntä kohti nuolia hänen vallilla seisossaan, mutta Herran Henki oli hänen kanssansa, niin että he eivät pystyneet osumaan häneen kivillensä eivätkä nuollinsa.
3. Kun he nyt huomasivat, etteivät he pystyneet osumaan häneen, oli vielä paljon muita, jotka uskoivat hänen sanoihinsa, niin että he menivät sieltä Nefin luo kastettaviksi.
4. Sillä katso, Nefi kastoi, profetoi, saarnasi, kehoitti kansaa parannukseen, teki tunnustekoja ja ihmeitä ja voimallisia tekoja kansan keskuudessa, jotta ihmiset tietäisivät, että Kristus oli pian tuleva -
5. ja hän kertoi heille tapahtumista, jotka ennen pitkää sattuisivat, jotta he tietäisivät ja muistaisivat niiden sattuessa, että niistä oli heille etukäteen ilmoitettu, että he uskoisivat; sen tähden kaikki, jotka uskoivat Samuelin sanoihin, menivät hänen luokseen kastettaviksi, sillä he tulivat katuvaaisina ja syntinsä tunnustaen.
6. Mutta suurin osa heistä ei uskonut Samuelin sanoihin; kun he sen tähden näkivät, etteivät pystyisi osumaan häneen kivinensä ja nuolinensa, he huusivat sotapäälliköillensä, sanoen: Ottakaa tämä mies kiinni ja sitokaa hänet, sillä katsokaa, hänessä on riivaaja, ja hänessä olevan riivaajan voiman tähden me emme pysty osumaan häneen kivinemme ja nuolinemme; ottakaa hänet siis kiinni ja sitokaa hänet ja viekää hänet pois.
7. Ja kun he menivät käydäkseen häneen käsiksi, niin katso, hän heittäytyi vallilta maahan ja pakeni heidän mailtansa aina omaan maahansa asti, alkaen saarnata ja profetoida oman kansansa keskuudessa.
8. Ja katso, ei hänestä enää koskaan kuultu nefiläisten keskuudessa; ja näin oli tämän kansan laita.
9. Ja siten päättyi Nefin kansan tuomarien hallituskauden kahdeksaskymmenes kuudes vuosi.

10. Ja näin päättyi myös tuomarien hallituskauden kahdeksaskymmenes seitsemäs vuosi, suurimman osan kansasta pysyessä ylpeydessänsä ja pahuudessaan ja vähemmistön vaeltaessa visummin Jumalan edessä.
11. Ja tällaiset olivat olot myös tuomarien hallituskauden kahdeksantenkymmenentenä kahdeksantena vuonna.
12. Ja tuomarien hallituskauden kahdeksantenkymmenentenä yhdeksäntenä vuonna tapahtui vain vähän muutoksia kansan asioissa, lukuunottamatta sitä, että kansa vielä enemmän paatui synneissään ja alkoi yhä enemmän tehdä sellaista, mikä oli vastoin Jumalan käskyjä.
13. Mutta tuomarien hallituskauden yhdeksäntenäkymmenentenä vuonna tapahtui, että kansalle näytettiin suuria merkkejä ja ihmeitä; ja profeettain sanat alkoivat toteutua.
14. Ja enkeleitä ilmestyi ihmisille, ymmärtäväisille ihmisille, julistaen heille suuren ilon hyvää sanomaa; siten kirjoitukset alkoivat tänä vuonna toteutua.
15. Siitä huolimatta kansa alkoi paaduttaa sydäntänsä, koko kansa, lukuunottamatta uskoviinta osaa siitä, sekä nefiläisistä että laamanilaisista, ja se alkoi luottaa omaan voimaansa ja omaan viisauteensa, sanoen:
16. Olkoonkin, että he ovat niin paljosta jotakin oikein arvanneet, mutta katso, me tiedämme, ettei kaikkia näitä suuria ja ihmeellisiä tekoja, joista on puhuttu, voi tapahtua.
17. Ja he alkoivat väitellä ja kiistellä keskenään, sanoen:
18. Ei ole uskottavaa, että Kristuksen tapaista olentoa tulisi; jos hän kerran tulisi ja olisi Jumalan Poika, taivaan ja maan Isä, kuten on sanottu, niin miksi hän ei ilmaisisi itseensä meille samoin kuin Jerusalemissa oleville?
19. Niin, miksi hän ei ilmaisisi itseensä tässä maassa yhtä hyvin kuin Jerusaleminkin maassa?
20. Mutta katso, me tiedämme, että tämä on turmeltunut perimätieto, joka on periytynyt meille meidän isiltämme, jotta me uskoisimme jonkin suuren ja ihmeellisen tapahtuman tulemiseen, joka ei kuitenkaan tapahtuisi meidän keskuudessamme, vaan maassa, joka on pitkän matkan päässä, maassa, jota me emme tunne; siten meitä voidaan pitää tietämättömyydessä, sillä me emme voi omin silmin todeta, onko tämä totta.
21. Ja pahan kavalin ja salaperäisin keinoin he aikoivat saada aikaan jonkin suuren, salaperäisen tapahtuman, jota me emme pysty ymmärtämään ja jonka avulla he koettavat saada meidät pidetyksi heidän sanojensa palvelijoina ja myös heidän palvelijoinansa, sillä me luotamme heidän opettavan meille sanaa; ja niin he pitävät meitä tietämättömyydessä, jos me antaudumme heidän valtaansa, koko meidän elinaikamme.
22. Ja paljon muuta ihmiset kuvittelivat mielessänsä sellaista, mikä oli mieleton ja turhaa, ja heitä vaivasi suuri levottomuus, sillä saatana yllytti heitä alituisesti syntiin; ja hän kulki ympäri levittäen huhuja ja eripuraisuutta kaikkialle siinä maassa, jotta hän saisi ihmisten sydämet paadutetuksi sitä vastaan, mikä oli hyvää, sekä sitä vastaan, mikä oli tuleva.
23. Ja huolimatta Herran kansan keskuudessa tehdyistä tunnusteoista ja ihmeistä ja niistä monista voimallisista teoista, joita he tekivät, saatana sai ihmisten sydämissä suuren vallan kaikkialla maassa.
24. Ja siten päättyi Nefin kansan tuomarien hallituskauden yhdeksäskymmenes vuosi.
25. Ja täten päättyi Helamanin kirja Helamanin ja hänen poikiensa muistiinpanojen mukaan.